

Glasilo občanov

15

občine Trebnje

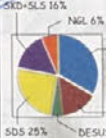
m e s e č n i k

Leto IX 6. številka 15. avgust 2000 Brezplačno!

KNJIŽNICA
PAVLA BOLE
CENTRUM ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO

OBČINA TREBNJE NA INTERNETU

<http://www.trebnje.si>

ANKETA: Kateri stranki v občini Trebnje bi dali svoj glas, če bi bile volitve sedaj? Pri trenutnem rezultatu (10.8.2000) je svoj glas preko interneta oddalo 147 anketirancev.

Berite magnetogramske zapise občinskih sej, zadnja 13. Seja OS.

S KOLESOM OB TEMENICI IN MIRNI:

* Kdor, prekolesari najmanj štiri kolesarske ture, dobi brezplačno majico - TIC Trebnje

Design by DOMEN MARAŽ

BAZEN NA MIRNI PRIČAKUJE KOPALCE

Prvi del načrta ureditve občinskega kopališča pod gradom na Mirni je dokončan.

Po 700 metrov dolgem cevovodu (premera 600 mm) priteka v bazen s 5650m² vodne površine čiste vode iz reke Mirne. Cevovod so položili delavci Vodno gospodarskega podjetja iz Novega mesta, vrednost del pa je 28,5 mio. SIT. En del, to je 15 mio. SIT bo občina

(nadaljevanje na 4. strani)

/foto: D. Zakrajšek/

S POPOTNIKI FRANA LEVSTIKA NA ČATEŽ

Čatež, majhna dolenska vas na približno 500 m nadmorske višine. Če je ne bi poznali, se tudi po tem skopem stavku v vas ne bi vzbudil noben kanček radovednosti in želje, da bi jo obiskali, da bi jo spoznali pogloblje. Ker pa sem prepričana, da jo večina izmed vas prav dobro pozna, da se ob besedi Čatež v vas prebudi vsaj en prijeten

spomin na kakšnega izmed dogodkov, ki ste ga preživeli tu med razgibanimi griči, med pomirjujočimi gozdovi, med razveseljujočimi vinogradi, med prijaznimi ljudmi, sem samozavestna in vesela, da živim v tej slikoviti vasi na plečatem hribu. Na Čatežu se v zadnjem času dogaja čedalje več zanimivega od »revolucije« na področju

pridelovanja in nego-vanja vrhunškega cvička, povečevanja turistične razpoznavnosti s poudarkom na urejenosti domačij in vasi in v zadnjem času tudi z razgibanim kulturnim dogajanjem. Slednjemu daje utrip mlado Kulturno umetniško društvo Popotovanje Frana Levstika Čatež.

(nadaljevanje na 4. strani)

OSEMDESET LET

Prostovoljno gasilsko društvo Selo pri Mirni je v soboto, 5.8.2000, praznovalo osemdeseto obletnico obstoja.

(nadaljevanje na 3. strani)

/foto: D. Zakrajšek/

Navajeni smo, da gnezda štokelj srečujemo v Prekmurju. Tokrat je bil posnetek narejen ob rečici Sotla poleg mizarstva Kurent na Straži pri Šentrupertu.

/foto: Janez Platiš/

TREBANJSKI MOST

Ali postavitve mostu, ki ga je montirala slovenska vojska, pomeni začetek gradnje novega, sodobnejšega, dvosmernega mostu preko železniške proge v Trebnjem? /foto: Janez Platiš/

MEDNARODNI DELOVNI TABOR »Speča Lepotica 2000«

Preko Zavoda za kakovost življenja smo se skupaj s Klubom študentov občine Trebnje javili na razpis za soorganizacijo projektov prostovoljnega dela, ki ga je razpisalo Društvo za prostovoljno delo MOST V Ljubljani.

Osnovni principi prostovoljnega dela so solidarnost, neprofitnost, pomoč in samopomoč. S svojim delom prostovoljci in prostovoljke na konstruktiven način opozarjajo družbo in ustaljene institucije na vrzeli v njihovem delovanju. Prostovoljno delo je tako eden izmed vzvodov civilne družbe, s katerim skušajo posamezniki in posameznice (individualno ali v okviru neprofitne organizacije) reševati probleme, ki jih (še) ne rešuje država, hkrati pa zaradi neprofitne narave niso zanimivi za profitno usmerjena podjetja.

Tako smo nastopili s projektom »Speča lepota 2000«, kar naj bi pomenilo že drugi delovni tabor na mirnem gradu. Odgovorna oseba za organizacijo celotnega tabora je bila Jana Kolenc, vlogo tabarovodje pa je prevzela Katja Veber. Osnovni namen delovanja tabora je, da se mladi prostovoljci in prostovoljke iz različnih kulturnih, jezikovnih in zgodovinskih okolij preko skupnega dela med seboj spoznajo, se drug od drugega učijo ter s svojim kreativnim delom doprinesejo k uspešni izvedbi projekta.

Letos se je zbralo na mirnem gradu 10 prostovoljcev od 14 prijavljenih iz kar šestih držav (Finska, Češka, Slovaška,

Letos se je zbralo na mirnem gradu 10 prostovoljcev od 14 prijavljenih iz kar šestih držav (Finska, Češka, Slovaška,

Letos se je zbralo na mirnem gradu 10 prostovoljcev od 14 prijavljenih iz kar šestih držav (Finska, Češka, Slovaška,

(nadaljevanje na 4. strani)

POROČILO Z 12. REDNE SEJE OS

Seja je bila dvakrat prestavljena zaradi objektivnih razlogov. 10. julija ni udeležila večina svetnikov, so obravnavali le nekatere točke, ostale pa pustili za naslednjo sejo. Sprejeli so odlok o zaključnem računu občine Trebnje za leto 1999.

Svetniki so s sklepom potrdili dodelitev sredstev posameznim izvajalcem na področju socialnega varstva za izvajanje programov v letu 2000.

S sklepom so podprli delitev sredstev za financiranje in sofinanciranje kulturnih projektov in kulturnih programov v skupni

vrednosti 25 mio.

S sklepom so bili razdeljeni regresi na področju kmetijstva.

Nadalje je bil sprejet javni poziv vsem oškodovancem, da prijavijo škodo, ki jo po njihovem mnenju povzročajo Romi.

Sledila je informacija o posledicah naravnih nesreč v občini Trebnje v 1. polletju in predlog za omilitve škode in o programih CRPOV za leto 2000 v občini Trebnje za prijavo na javni razpis MKKGP. Predlagane programe v okviru CRPOV za Trebelno, Šentrupert, Sela pri Šumberku, Knežja vas, Gornjo in Dolno vin-

sko cesto so soglasno podprli.

Podali so pozitivno mnenje k imenovanju ravnatelja OS Trebnje in ravnateljice OS Veliki Gaber ter imenovali predstavnike ustanovitelja v VVZ Trebnje. Imenovali so tudi nadomestnega člana nadzornega odbora občine Trebnje.

Občinski svet je tudi zadolžil župana občine, da čimprej skliče vodje političnih strank v občini Trebnje, ki so zastopane v občinskem svetu občine Trebnje, da se dogovorijo o nadaljnjem delu OS.

I.V.

ALI SMO OBČINA DOBRIH MEDČLOVEŠKIH ODNOSOV?

Zadnja seja Občinskega sveta je bila naporna, a so se svetniki le prebili čez obsežno gradivo. Na njej so sprejeli tudi 1. poročilo Nadzornega sveta JP Komunalne.

Zajeten dnevni red na 13. redni seji OS, 28. julija, se je skrajšal za 2 točki. Alojzij Metelko je predlagal zamenjavo oz. umik 2 točk, ki se nanašajo na komunalno dejavnost: Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v občini Trebnje in povišanje cen komunalnih storitev. Občani smo s tako potezo zadovoljni, vendar je Pavel Jarc, direktor JP Komunalne, ob koncu seje opozoril, da bi bilo povišanje cen nujno, sicer bo tudi kvaliteta komunalnih storitev padla.

Svetniki so sprejeli Odlok o stavbnih zemljiščih v lasti Občine Trebnje, prav tako Odlok o obvezni splošni in občasni deratizaciji na območju občine Trebnje.

Zaustavili so se ob predlogih za soglasje za povečanje obsega sredstev za delovno uspešnost za javne zavode ZD Trebnje, CIK Trebnje in Dolenjske lekarne Novo mesto. Odbor za družbene dejavnosti je sprejel pozitivno mnenje za ZD Trebnje in CIK Trebnje, za Dolenjske lekarne pa ne, ker imajo po zaključnem računu za leto 1999 izgubo. Peter Frelj se je čudil, kako lahko svetniki razpravljajo o soglasju za povečanje obsega sredstev za delovno uspešnost ZD Trebnje, če pa Šentrupert z 2500 prebivalci nima svojega zdravnika, oz. svoje zdravstvene postaje. »Če nismo razsodni o njihovem delu, kako smo lahko razsodni o njihovem nagrajevanju,« je še dodal Peter Frelj. Majda Ivanova je pojasnila, da dodatna stimulacija ne gre v breme proračuna, ampak iz njihovega dohodka. Pripravljeni predlog so podprli.

Pri predlogu za dodelitve subvencij obrestne mere za podjetništvo, je Petra Freljha zanimalo, katera komisija pregleda porabljena sredstva. Janez Kovačič pa je bil začuden, kako da ni več prijav, ali podjetniki nimajo zaupanja, da denar celo ostaja! Franc Hribar je predlagal, da se ta razpis ponovi, strokovne službe Občine Trebnje, Oddelek za gospodarstvo naj pripravijo projekt obrtniških con v vseh večjih krajih občine Trebnje. Janez Slak, direktor Občine, je bil proti ponovitvi razpisa, kar je potrdilo tudi kasnejše glasovanje saj ga niso podprli svetniki iz vrst LDS, SLS in DeSU. Žal za podjetnike v naši občini še ni pravega razumevanja, kajti na nekaterih področjih (kmetijstvo) se je dopustilo ponovitev razpisa.

Svetniki so odobrili dodatni oddelek v VVZ Trebnje, dislocirani oddelek v Dobrniču, kamor naj bi prerazporedili ljudi iz centrale. Čeprav je bila navzoča ravnateljica VVZ Trebnje, svetniki dodatnih pojasnil niso potrebovali. Sledilo je obširno poročilo o projektu »Trebnje, zdrava občina in občina dobrih medčloveških odnosov«, ki sta ga posredovala Marinka Sila in Milan Rman, koordinator projektnega sveta. Gre za programe, ki v občinskem prostoru živijo dovolj dolgo, da je moč oceniti, da so uspešni in jih je prav podpirati tudi v prihodnje: Družinski dan v osnovnih šolah občine Trebnje, Priprava na zakon in družino, Šola za starše, Seminar: 100 zdravil za lepše življenje, Raziskovalni tabor za nadarjene učence, Skupina za boljše sožitje v družinah in Ustvarjalne delavnice za otroke, ki niso vključeni v vrtce. Svetniki so podprli nadaljevanje dosedanjih projektov.

Pred poročilom Nadzornega

sveta javnega podjetja Komunalne (NS), ki ga je posredoval predsednik NS, Alojz Kastelic, je župan Ciril Metod Pungartnik posvaril k strpnosti, hkrati pa opozoril, da bi moral biti NS del firme, v vlogi, da brani zakonitost, ne pa, da se sprehaja tam, kjer so politična mnenja deljena.

Komunalna dejavnost se dotika vseh nas, zato je in mora biti njeno delovanje javno. Po daljši razpravi, ki je bila na momente burna, se je nakazalo stališče, da pač nekatere stvari niso bile urejene (če kar 9 let vpisan član nadzornega odbora za to svojo funkcijo ni vedel, hkrati pa je bil v tem istem odboru 8 let celo pomočnik direktorja JP Komunalne ...), potrebno pa bo nekaj volje, da se te stvari v bodoče uredijo drugače. Na naši poti v Evropo bo tudi komunalna dejavnost morala ustrezati zahtevnejšim standardom, do katerih bo treba s skupnimi močmi in z bolj dolgoročno naravnanimi plani priti, ne pa, da ni sprejet še niti plan za letošnje leto. Svetniki so sprejeli naslednji sklep:

1. OS se je seznanil s 1. poročilom Nadzornega sveta Komunalne.

2. OS poziva direktorja Komunalne Trebnje, g. Jarca, da zagotovi neovirano delo NS v skladu z veljavno zakonodajo.

3. NS pripravi osnutek Statuta Komunalne Trebnje in ga posreduje v potrditev OS.

4. Pripravi se predlog sprememb Odloka o organiziranju JP Komunalne Trebnje v skladu z veljavno zakonodajo. V zaključnem delu so se seznanili s projektom Gospodarstvo občine Trebnje na Internetu in ga podprli v predlagani višini 20 % vrednosti projekta v letošnjem in naslednjem letu, v kolikor bo projekt na razpisu uspel.

I.V.

1. POROČILO NS JP KOMUNALA TREBNJE

o ugotovitvah neusklajenosti statuta, nelegitimnega nadzornega odbora JP od sredine leta 1995 do marca 2000 in razpis direktorja JP Komunalne Trebnje

Nadzorni svet javnega podjetja Komunalne Trebnje se je seznanil z Odlokom o organiziranju javnega podjetja Komunalne Trebnje (UL RS, št. 18/8.4.1994, Statutom JP Komunalne, ki ga je sprejel Izvršni svet občine na 79. seji, dne 2.12.1994 in Zakonom o gospodarskih družbah (UL RS, št. 30/93) ter ugotovil:

1. 2. člen Odloka določa, da je ustanovitelj JP Komunalne Trebnje Skupščina občine Trebnje.

14. člen Odloka določa, da v razmerju do JP zastopa ustanovitelja njegov izvršni organ, to pa ne pomeni, da lahko posega v pristojnosti in obveznosti ustanovitelja.

2. 9. in 17. člen Odloka določata, da Statut JP Komunalne Trebnje potrdi ustanovitelj JP, tj. Skupščina občine Trebnje. Statut je sprejel Izvršni svet občine, dne 2.12.1994, ki pa te pristojnosti ni imel, ker ga ustanovitelj ni v odloku pooblastil, da v njegovem imenu izvršuje ustanoviteljske pravice.

Izvršni svet občine Trebnje je lahko v prvi fazi obravnaval Statut JP in ga pregledal, če so upoštevana vsa določila iz Odloka o organiziranju JP Komunalne Trebnje in Zakona o gospodarskih družbah, na podlagi katerega je JP registrirano in vpisano v sodni register. Izvršni organ ustanovitelja bi na podlagi 14. člena Odloka, ne glede na taktne njegove pristojnosti, lahko le ugotavljal in to tudi s podpisom potrdil, da Statut povzema vse elemente iz Odloka in zakona, ni pa imel pravice Statut sprejeti in ga potrditi v imenu ustanovitelja. Skupščina občine Trebnje, predvsem še zato, ker Statut ni usklajen z Odlokom in zakonom.

Direktor JP je v 17. členu Odloka zadolžen, da v treh mesecih od sprejema odloka pripravi Statut in ga da v potrditev ustanovitelju.

Na podlagi določil, 9. in 17. člena Odloka o organiziranju JP Komunalne Trebnje, je imel direktor, nalogo in odgovornost, da bi bil Statut JP potrjen na način in po postopku, kot določa odlok, česar pa ni storil, zato smatramo, da je trditve direktorja JP, da je statut pravno veljaven, neutemeljena.

Na podlagi teh ugotovitev lahko z gotovostjo trdimo, da je ta statut nelegitimen in neveljaven, saj so bile kršene pravice ustanovitelja, katere ima na podlagi 9. člena Odloka, ker mu ni bila dana možnost, da bi Statut JP na podlagi 17. člena obravnaval in potrdil.

3. 12. člen Odloka določa, da nadzorni odbor imenuje ustanovitelj, Skupščina občine Trebnje.

20. člen Statuta določa, da člane nadzornega odbora imenuje oziroma izvoli izvršni organ ustanovitelja, kar je v nasprotju z 12. členom odloka.

4. 18. člen Odloka določa, da nadzorni odbor nadaljuje z delom do imenovanja novega nadzornega odbora v skladu s tem odlokom in 448. ZGD, v poglavju Družba z omejeno odgovornostjo določa v 192. členu Zakona o gospodarskih družbah iz leta 1993 v skupnih določbah določata, da se prvi nadzorni svet (odbor), imenuje (ali mu podaljša mandat), za prvo polno ali delno poslovno leto, le do prve skupščine, zato JP Komunalne tudi ni imela legitimnega nadzornega odbora, vse od sredine leta 1995 pa do 14.3.2000. 20. člen Statuta določa, da Nadzorni odbor imenuje izvršni organ ustanovitelja JP, kar je tudi v nasprotju z 12. členom odloka.

5. Statut tudi ni usklajen z Odlokom glede imenovanja direktorja.

2. odstavek, 10. člena Odloka določa, da direktorja imenuje ustanovitelj javnega podjetja, na podlagi javnega razpisa, pod pogoji, na način in po postopku določenim s statutom podjetja.

45. člen Statuta pa določa, da direktorja podjetja imenuje izvršni organ ustanovitelja na podlagi javnega razpisa.

Statut tudi ne opredeljuje način, postopek in pristojnost organa, ki bi imel pravico in dolžnost izvesti postopek razpisa za direktorja JP Komunalne. V tem primeru si lahko vsak razlaga po svoje, nedoločena določila, odloka in statuta.

Prav gotovo pa je, da se postopek za razpis direktorja v tem trenutku ne

more opravi, ker ni možno upoštevati ne odloka in ne statuta.

UGOTOVITVE NS JP KOMUNALA TREBNJE

Nadzorni svet je v svojem prvem poskusu preverjanja računovodskih listin v javnem podjetju naletel na zelo hud pritisk od zunaj in znotraj podjetja. Nekateri občinski svetniki so v zadnjem času pod hudim pritiskom, zaradi ukrepov, da bi se opravil nadzor v JP Komunalne.

Poskus aktiviranja pritiska na člane Sveta KS Mirna za javno podporo direktorju Pavlu Jarcu, kot človeku, ki je veliko naredil za skupnost.

Sprašujemo se, kdo po JP straži zaposlene, da jim nadzorni svet poskuša zmanjšati plače? Obstajajo indici, da se je posojal denar po različnih obrestnih merah, da so se v JP zadrževala proračunska sredstva na računu JP, kar dokazuje tudi podatek, da ima JP iz prihodkov obresti v letu 1998 za 9.862.428,06 in v letu 1999 v višini 10.436.528,81 sit. Občinski nadzorni odbor je že ugotovil sklepanje poslov v višini 5.000.000,00 SIT brez javnega razpisa.

Obstaja domneva o črnem fondu direktorja, s katerim je razpolagal brez vednosti lastnika v letu 1996 v višini 28.242.518,- sit, v letu 1998 v višini 35.567.375,- in v letu 1999 v višini 26.352.131,- sit, kar pomeni v treh letih 90.162.024,00 sit.

Nadalje je potrebno pregledati račune v času volitev, saj bo le pregled ovrgel nekatere sume o vpletenosti političnih strank v poslovanje JP Komunalne.

Investicije Globoko in Ribjek je potrebno vzeti pod drobnogled, saj je še sveže v spominu, kako je na Odboru za prostor in infrastrukturo vodstvo JP dokazovalo v letu 1998 povečan obseg del in nepredvidena dela z gradbenim dnevnikom iz leta 1996 v dveh vmesnih letnih poročilih pa te zadeve niso omenjene in predstavljene.

Zadrževanje sklepa o imenovanju nadzornega sveta JP Komunalne s strani župana je vrglo senco tudi na prvega moža občine. Naj navedemo tudi, da je gospod župan prisoten ves čas vključno s sestankom Izvršnega sveta, ki je 2.12.1994 sprejel Statut brez postopka, da bi ga dali v potrditev ustanovitelju Skupščini občine ali Občinskemu svetu.

Ugotovljeno je tudi, da so bili imenovani v predhodni nadzorni odbor JP Komunalne, člani: Kržič Branka, Lavriha Fani, Velečič Stefan, z dne 29.6.1990, izstop iz tega odbora pa je bil šele 23.11.1999, kar pomeni, da je njihov mandat trajal več kot 9 let, to pa je več kot dva mandata.

Članom NO: Kos Janez Jurij, Mejaš Marjan in Zalec Reza pa so prevzeli funkcijo članov NO z dne 29.6.1990 in izstopili 10.12.1998, kar pomeni več kot 8 let, to je dva mandata. Iz navedenega sledi, da je uprava JP kršila 12. člen Odloka in ZGD.

Pravno stanje je, milo rečeno, kaotično in kaže na to, da ni bilo interesa ne v JP Komunalni, ne na strani občinskih služb, da bi sanirali stanje. V prvi vrsti bo potrebno to stanje sanirati, da se pregleda finančna in vsa spremljajoča dokumentacija, ki je kakorkoli povezana z delovanjem JP in nato je nujno potrebno uskladiti vse pravne in druge akte s statutom na čelu.

Po informacijah se da ugotoviti, da se je Nadzorni odbor JP Komunalne sestel zadnjič leta 1993. Zapisnik hrani JP. Kasneje NO JP ni bil aktiven.

V letu 1996 je pregled bilance in poslovnega poročila Komunalne opravil občinski NO in predlagal Občinskemu svetu, da podrobneje pregleda nekatere elemente poslovanja.

Na 15. seji Občinskega sveta, dne 8.5.1996, je Občinski svet sicer potrdil bilanco in poslovno poročilo, sprejel pa je sklep, da se za leto 1995, ponovno preveri ključ delitve stroškov enote splošnega pomena po posameznih proizvodnih dejavnostih. Iz do sedaj pridobljene dokumentacije ni moč razbrati, ali je tak pregled opravljen.

Na podlagi nedorečenih nadzorov in sklepov Občinskega sveta, direktor JP Komunalne smatra nadzor od 1.1.1995 za nepotrebnega in komisijo NS odvrča od namena izvršitve kontrole

poslovnih listin iz tega obdobja, ker smatra, da je nadzorni svet imenovan za naprej in ni pristojen za pregled za nazaj.

Nadzorni svet ugotavlja, da nadzor s strani starega NO ni deloval od leta 1993 do imenovanja tega nadzornega sveta, tj. marec 2000.

Že prve minute nadzora v javnem podjetju NS JP Komunalne je prihajalo do napetosti in nestrpnosti do komisije NS. Eden od članov uprave nas je primerjal z UJV-jem in nadaljeval, če je potrebno, da izprazni stavbo, da bo v podjetju prisoten samo Nadzorni svet JP. Ob vsaki zahtevani poslovni listini smo bili deležni zgodbe o tajnosti o velikanskih tehničnih problemih na vodovodu in cenah komunalnih storitev. Skratka poskusi dekoncentracije komisije nadzornega sveta JP Komunalne. V času nadzora računovodskih listin sta bila poleg odgovorne računovodkinje prisotna tudi g. Janez Kos in direktor Pavel Jarc, navkljub predlogu, da komisija potrebuje le prisotnost odgovorne računovodkinje, člana uprave prisostvujeta še naprej. Bilo je tudi provokativno vprašanje, če se mislijo člani NS JP Komunalne, preseliti v JP. Na vprašanja članov NS JP so odgovori nejasni, medli, tako da ni možno ugotoviti dejanskega stanja. NS JP v večini primerov ne dobi sklepov, celo je bil podan predlog, da si sam NS pridobi morebitne sklepe na občini. Glede na navedbo o veliko dela, bi pričakovali prisotnost ob potrebi in tudi komisija želi s svojim nadzorom čim manj motiti delavni proces podjetja.

Ustanovitelj je sprejel sklep o imenovanju direktorja Komunalne leta 1992, na kar občinske službe potrebuje skoraj 2 leti za pripravo individualne pogodbe z direktorjem JP. Podpis pogodbe se izvrši šele 19.7.1994. Le-ta pogodba naj bi bila osnova za podpis pogodbe med direktorjem in delavci s posebnimi pooblastili. Pogodbe med delavci s posebnimi pooblastili so bile kljub temu podpisane.

Da je farsa še večja, se vse ponovi z novim imenovanjem direktorja v letu 1996, ko ustanovitelj imenuje direktorja javnega podjetja Komunalne z dne 15.10.1996. Pogodba pa ponovno čaka v predalih in se realizira šele v septembru 1999. Odgovorna računovodkinja ima datum sklenitve pogodbe pred datumom imenovanja direktorja. Tudi nekateri člani nadzornega sveta JP Komunalne čutijo pritiske in poskuse vezane trgovine.

Glede na navedeno Nadzorni svet JP Komunalne (NS), ugotavlja naslednje nedvoumne zaključke:

1. NS ugotavlja, da je Statut javnega podjetja Komunalne Trebnje neveljaven.
2. NS ugotavlja, da JP Komunalne ni imela legitimnega Nadzornega odbora od sredine leta 1995 do tega nadzornega sveta, hkrati pa tudi ugotavlja, da NO vpisan v sodni register, dejansko ni deloval.
3. Nadzorni svet JP Komunalne, ugotavlja, da je bilo delo komisije NS v ponedeljek in torek, 8. in 9. maja 2000, v veliki meri onemogočeno.
4. Nadzorni svet do sprejema novega statuta veže svoje delovanje na Odlok o organiziranju JP Komunalne in ZGD.
5. Nadzorni svet pripravi osnutek statuta in ga predloži v obravnavo ustanovitelju.
6. Do sprejema novega statuta se razpis za direktorja JP Komunalne odloži.
7. Direktor JP Komunalne ne sme podpisovati pogodb z delavci s posebnimi pooblastili.
8. Ob nadaljevanju oviranja dela nadzornega sveta JP bo NS JP, predlagal razrešitev uprave JP Komunalne. Opozarjamo občinski svet in direktorja, da bomo poslovali v skladu s pooblastili, ki jih imamo po zakonu. V kolikor nas bo direktor oviral pri nadzoru, ga bomo prijavili Javnemu tožilstvu in Računskemu sodišču.
9. Nadzorni svet pooblasti predsednika odbora, da v primeru motenja nadzora vloži prijavo na Javno tožilstvo in Računsko sodišče.
10. Glede na veliko problemov, katere smo že ugotovili v JP Komunalne, smo sprejeli sklep, da potrebujemo neodvisno pravno pomoč.

Predsednik NS JP Komunalne:

Alojz Kastelic

KOMUNALA TREBNJE

O Komunalni Trebnje, ki v občinskem prostoru dobro in skrbno izvaja komunalne storitve je v tretji številki Glasila občanov uredništvo objavilo enostranski članek o domnevnih nepravilnostih, ki sta jih javnosti predstavila brez argumentov predstavnik SDS Franc Hribar in SKD Marjan Pavlin.

Komunala je urejena gospodarska družba in pridobiva certifikat kakovosti ISO 9001. Statut Komunalne Trebnje je bil potrjen po takrat veljavnih predpisih, njegova podlaga pa je v občinskem odloku o organiziranju javnega podjetja Komunala Trebnje. Za strokovno presojo o tem smo se obrnili na Vlado Republike Slovenije Službo za lokalno samoupravo. Iz njihovega pisnega odgovora št. 652/2000 lahko dobesedno povzamemo med drugim naslednje: »Statut, ki ga je potrdil bivši Izvršni svet, je veljaven, saj je tako določeno v 14. členu Odloka o ustanovitvi komunalnega podjetja. Ustanovitelj sam določa, kdo uresničuje ustanoviteljske pravice in v tem primeru je bil določen bivši izvršni svet. V 2. členu Sprememb in dopolnitev odloka o organiziranju javnega podjetja Komunala Trebnje (veljaven od leta 1999) pa je določeno, da ustanovitelj v njegovih interesih zastopa župan.«

Z odlokom o ustanovitvi javnega podjetja je Občinski svet v 18. členu določil, da dotedanji nadzorni odbor Komunale nadaljuje z delom do imenovanja novega nadzornega odbora. Občinski svet pa je leta 1996 sprejel tudi sklep, naj nadzor nad delovanjem komunalnega podjetja izvaja Nadzorni odbor Občinskega sveta. Gospodarske plane v Komunalni Trebnje izdelamo vsako leto v mesecu decembru za prihodnje leto. Z izdelanim gospodarskim planom seznanimo vse delavce na zboru delavcev v podjetju in ga nato posredujemo v obravnavo in sprejem Občini in nadzornemu svetu. To smo storili tudi z gospodarskim planom za leto 1999. Župan ga je uvrstil na dnevni red 5. in 7. redne seje občinskega sveta, toda svetnika Hribar in Pavlin sta zahtevala, naj se gospodarski plan z dnevnega reda umakne, češ da ni usklajen z občinskim proračunom, kar pa ni res, saj je bil skupaj z občinsko upravo usklajen (zapisnik št. 1586/99), razprava na svetu pa je bila zaradi umika onemogočena.

AKTIVNOSTI V KS DOLENJA NEMŠKA VAS

Krajane želimo s prispevkom seznaniti z aktivnostmi v KS Dolenja Nemška vas.

1. V teh dneh bomo pričeli z deli na izgradnji vodovoda Rihpovec, na katerega se bodo priključili vodi za vasi Rihpovec, Dolenja Dobrava, Studenci, Zvale, Češnjavek, Meglenik, Lukovek, Jezero. Za omenjene vasi je v izdelavi projektna dokumentacija. Kljub temu, da se počasi premika s strani občine glede financ, upamo, da bodo te vasi le prišle do pitne vode.

2. S strani Sveta KS smo oddali zahtevo na občino za pripravo projektne dokumentacije za ureditev kanalizacije po vseh vaseh in priključitev na že izgrajeno čistilno napravo. S strani občine pričakujemo, da se bodo dela pričela v prihodnjem letu.

Neutemeljeni so bili tudi očitki o pretirano visokih cenah komunalnih storitev. Cene le-teh storitev niso bile spremenjene od julija 1997. Odbor za prostor, komunalno in prometno infrastrukturo je razpravljal o cenah ravnanja s komunalnimi odpadki v letu 1999 in predlog povišanja zavnil. Naj dodamo, da Ministrstvo za ekonomske odnose in razvoj v svojih mnenjih št. 3424-25/99-18 in št. 3424/99-19 ugotavlja potrebo po povečanju oziroma spremembi cen. V maju letos sta bila oba predloga na zahtevo g. Hribarja ponovno umaknjena z dnevnega reda. Kdo bo nosil posledice takih odločitev? Stroški se ne pokrivajo in prav gotovo bo padla tudi kvaliteta komunalnih storitev, vse v breme občanov.

V zadnjem času se iščejo le napake v vodstvu podjetja in v ustreznosti kadrovske strukture. Prisotno je blatenje podjetja, še več, nadzorni odbor je izobesil na oglasne deske podjetja obvestilo, s katerim poziva zaposlene, naj jih pričnejo seznanjati z eventualnimi nepravilnostmi v podjetju. Pristajajo tudi na anonimna obvestila, ki jih bodo sprejeli in obravnavali. Sklicujejo se na nepravilnosti v aktih podjetja, kar pa so strokovne službe Vlade Republike Slovenije zavrnil.

V Komunalni Trebnje se še kako zavedamo, da je naše temeljno poslanstvo zagotavljati občanom kakovostne komunalne storitve z rednim odvozom komunalnih odpadkov, s kakovostno vodopreskrbo in s kakovostnimi ostalimi storitvami. Vseskozi delujemo v smislu varovanja našega okolja, kateremu iz leta v leto vračamo nekdanji sijaj, še posebej v akcijah odvoza kosovnih odpadkov, le-teh izredno veliko odstranimo iz naravnega okolja. Lahko se pohvalimo, da nimamo težav z odlagališčem komunalnih odpadkov, kar je prisotno v prenekateri občini. Pred vrati je celo otvoritev nove deponije, kar je za našo občino izredno velika pridobitev. Vodopreskrba se iz leta v leto izboljšuje in mreža vodovodov se širi tudi na odročna področja. Gradimo nove kanalizacijske sisteme, itd. Za doseganje kakovostnejšega vzdrževanja sistemov in oskrbe pridobivamo v Komunalni Trebnje tudi certifikat kakovosti ISO 9001.

KOMUNALA TREBNJE
Direktor:
Pavel Jarc, ing. str.

OSEMDESET LET

(nadaljevanje s 1. strani)

Ob tej priliki so namenu predali tudi nov Mercedesov gasilski kombi, ki naj bi, po željah govornikov, služil predvsem usposabljanju mladih gasilcev ter druženju in kot pomoč krajanom. Bolje tako, kot pa ga pošiljati v boj z rdečim petelinom, čeprav so ga nabavili predvsem v ta namen.

«Gasilsko društvo Selo sodi med manjša društva v občini, vendar so člani izredno delavni. Ponosni ste lahko na lep nov gasilski dom, sedaj ste se zelo potrudili tudi pri zbiranju sredstev za novo vozilo, v naprej pa boste prišli tudi do novih, modernejših pripomočkov za zahtevno gašenje nevarnih požarov. Izredno sem vesel tako številnih mladih članov», je med drugim dejal predsednik Občinske gasilske zveze, g. Tone Strah.

V svojem nagovoru je predsednik KS Mira g. Janez Bračko pohvalil zgledno sodelovanje PGD Selo s krajevno skupnostjo, ki bo tudi s pomočjo občine dogradila hidrantne mreže na celotnem krajevnem področju. Znatna sredstva bodo vložili v izobraževanje kadrov kot tudi vseh krajanov v protipožarni zavesti.

V imenu Sveta KS Mira je čestital najzaslužnejšim funkcionarjem za uspešno organiziranje proslave, to je: predsedniku društva Miranu Križniku, poveljniku Boštjanu Dimu, mentorju mladine Gordanu Sladiču ter vsem gasilcem in zaslužnim krajanom. Mlado vodstvo društva ni pozabilo na zgodovino, saj so izdali tudi lično brošuro, v kateri so kronološko zbrali vso obstoječo dokumentacijo, ki potrjuje delovne krajanov na področju gasilstva od daljnega leta 1920 do danes. V tej prepotrebni humani organizaciji sedaj deluje 24 pionirjev in mladincev ter kar 69 članov. Ob visokem jubileju sta republiška in občinska gasilska zveza kot tudi samo društvo najzaslužnejšim članicam in članom podelili državno odlikovanje II. in III. stopnje in Gasilsko plamenico, občinsko odlikovanje II. in III. stopnje za zasluge, plakete z značko gasilskih veteranov in priznanja z značko za dolgoletno službovanje v gasilski organizaciji. Kot je v svojem izčrpnem govoru poudaril predsednik Občinske gasilske zveze je to edino »plačilo«, ki ga gasilci dobijo za svoje požrtvovalno delo. Dušan Zakrajšek

VESELO NA TABORU

V nedeljo, 30. julija 2000, se je zaključil že sedmi TABOR OTROK NA MORJU v organizaciji Centra za socialno delo Trebnje. Skupino 60 otrok je 23. julija odpeljala na morje, v Strunjan, skupina prostovoljcev, naših dolgoletnih sodelavcev.

TABOR se pripravlja preko vsega leta - tako se vse leto evidentirajo otroci, ki bi jih bilo dobro vključiti, prav tako pa vse leto potekajo priprave za prostovoljce. Le tako lahko uresničujemo namen

vanja okvirov in še marsikaj koristnega za življenje.

Letošnji TABOR je sledil tem ciljem - izvajalci TABORA so poskrbeli za kopanje v morju (več otrok se je naučilo plavati!), z njimi je bil domačin Ivan, ki je v strunjanskih solinah otrokom nazorno pokazal, kako se pridobiva sol, sprostiti so se ob ansamblu Mi trije in še en, ki je TABOR obiskal v četrtek, svoje interese so izražali v delavnicah (glasbeno-plesna, likovno-lutkovna, pravljična), pozitivno samopodobo so krepili v dejav-

tabora - da vključujemo otroke, ki s svojo družino ne bodo mogli na morje, poleg tega pa, da tem otrokom posredujemo čim več znanj, da jim omogočimo sprostitev, uresničevanje interesov, krepitev samozvesti in pozitivne samopodobe, pa tudi spoznavanje svojih čustev, učenje ustreznih načinov reagiranja v posameznih situacijah, pa tudi upošte-

nostih, kjer so bili uspešni (poudarjanje pozitivnega pri vsakem otroku je bilo nasploh načelo TABORA), Beti je pripravila predavanje o prijateljstvu, o katerem so razmišljali in risali vsi udeleženci, obiskali so Portorož, vsak večer poslušali pravljico, sodelovali v veseloigrah, družabnih igrah, veliko je bilo skupnega petja, za zaključek pa še uprizoritev Rdeče kapice. Nasploh se je dogajalo toliko zanimivega, da so bili tako otroci kot voditelji skupin ob koncu utrujeni, vendar prijetno utrujeni. Prav gotovo pa je vsak od otrok doživel marsikaj takega, česar se bo kasneje rad spominjal.

Čeprav se pripravlja natančnejša analiza, ki bo osnova za končno evalvacijo TABORA, že sedaj lahko ocenimo, da je TABOR ponovno uspel in da so bili cilji doseženi. Za to imata zasluge sodelavki Tončka, ki je neposredno sodelovala na TABORU, Tina, ki je bila tokrat v vlogi supervizorja, ter seveda prostovoljci: Rado kot vodja TABORA, Damjana, Renata, Beti, Marko, Sabina ter Tomaž, ki so ponovno dokazali, da so dragoceni in odgovorni sodelavci.

Zahvaljujemo se vsem sodelavcem, prostovoljcem in ostalim sodelujočim, še posebej pa Občini Trebnje, ki je s kritjem večine stroškov TABORA omogočila, da se program izvede.

Anica Miklič
Center za socialno delo
Trebnje

GORENJE PONIKVE

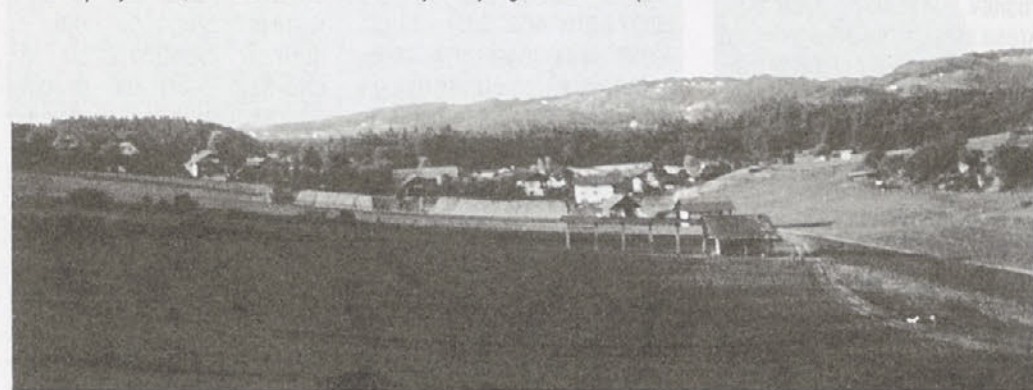
Če se po stari cesti peljete od Trebnjega proti Novemu mestu, boste takoj, ko se zapeljete pod nadvozom s »staro avtocesto« (pazite, tam je zelo oster ovinek), morali preko železniškega prehoda in že na svoji desni zagledate vas, ki se razprostira čez cel hrib, Gorenje Ponikve.

Včasih so imeli vsi prebivalci te vasi kmetije. Drug drugemu so pomagali pri kmečkih opravilih, ker so bile njive prevelike, da bi jih obdelala ena sama družina. Nekateri kmetije so bile večje, druge pa le za preživetje. Ob nedeljah dopoldne so se po prvi maši zbirali v hiši vaškega čevljarja in izvedli marsikaj novega. Večkrat v letu pa so se zbrali v vaški gostilni pri Grmovški, na veliki ponedeljek, na štefanovo in na pustno nedeljo. Običajno je šlo le za druženje vaščanov, še bolj veselo pa je bilo, če so lahko

zablesali ob zvokih harmonike. Zdaj je tu le še nekaj kmetij in vsi si radi priskočimo na pomoč, če jo kdo potrebuje. Gornje Ponikve danes obsegajo 34 stanovanjskih hiš in 117 prebivalcev. Ker se ne zbiramo več pri kmečkih opravilih, smo se odločili, da bomo ohranili, oziroma znova obudili to lepo navado naših prednikov. V vasi imamo novo restavracijo, vilo Rakar (ki jo je letos Delo nagradilo z zlato žlico), zato smo se začeli zbirati v tem prijetnem lokalu, kjer je bilo letos že drugo vaško srečanje, od najmlajših do najstarejšega Jožeta Zupan-

čiča. Na našem srečanju je bilo razen veselega druženja različnih generacij slišati tudi veliko pozitivnih vest, ki nosijo ime naše vasi izven občinskih meja. Tako je naša vaščanka, ga. Tatjana Fink, generalna direktorica Trima Trebnje d.d., nosilka naslova managerka leta 1999. Našo vas imamo radi, zato je ena tistih, kjer tudi mladi ostajajo in si tu ustvarjajo svoje domove, čeprav se ne ukvarjajo več pretežno s kmetijstvom, ampak so si delo našli v različnih drugih panogah.

S.K.

Pogled na Gorenje Ponikve z zadnje strani, s polji; v ozadju vinske gorice.

S POPOTNIKI FRANA LEVSTIKA NA ČATEŽ

(nadaljevanje s 1. strani)

Sredi oktobra bo minilo tri leta od rojstva tega društva. In za ta tri leta si upam trditi, da so bila rodovitna; hkrati in takoj pa dodajam pobožno željo o primerni kulturni klimi v prihodnje. Z veseljem ugotavljamo, da je prvotna peščica zanesenjakov, ki jim sodelovanje v delu kulturnega društva izpopolnjuje vsakdanjik, čedalje večja. O peščici nam ni treba govoriti nič več. In večina članov je sorazmerno mlada, kar verjetno pomeni, da bo vsebina dela temu primerna.

Pa pogledimo, kaj je plod in sad dela čateškega kulturnega društva v teh treh letih.

Plesna skupina Čateške črtice

Plesna skupina Čateške črtice

tice skupina desetih deklet, ki jih združuje veselje do plesa predvsem sodobne izrazne zvrsti. V zadnjih dveh letih praktično ne mine nobena večja prireditev na Čatežu, da je ne bi s plesnimi ritmi poživila ta dekleta. Dekleta pridno vadijo in upajo, da se jim bo uresničila želja, da bi se predstavile tudi zunaj čateških logov.

Mešani pevski zbor KRES je star komaj leto dni. Po letu dni pridne vadbe se je letos že predstavil na občinski reviji pevskih zborov, na srečanju pevskih zborov v Šentvidu pri Stični pa so svoje navdušenje do petja delili z množico pevcev. Razumljivo pa je tudi, da v zadnjem času domače prireditve ne minejo brez zborovske pesmi iz domačih grl.

Naši najmlajši se nadvse radi udeležujejo plesnih delavnic pod vodstvom mentorjev kulturnega društva in v zadnjem času niso nič navdušeni nad počitniškim premorom.

Takole nas po posameznih skupinah skozi celo leto preganja ustvarjalni nemir, dvakrat na leto pa rezultate predstavimo na lastnih prireditvah. Odločili smo se, da je za eno izmed njih najprimernejši čas 8. februar slovenski kulturni praznik. Tako smo ob letošnjem kulturnem prazniku že drugič pripravili razstavo in proslavo v Domu Čebelica Centra šolskih in občinskih dejavnosti v Dolenji vasi pri Čatežu. Z lanskoletno prireditvijo smo zaorali ledino in pri krajinah poželi navdušenje in odobravanje. Moto lanskoletne razstave so bila ročna dela in kulinarčni izdelki krajanov. Skozi leta se je pri domačinih nabralo veliko zani-

mivih ročnih del, da smo strmeli od navdušenja. Prave mojstrovine pa smo si lahko ogledali kaj ogledali, tudi poskusili - v delu, ki je bil namenjen kulinariki. Naše gospodinje so se izkazale tako v sodobnih izdelkih, kakor tudi v tradicionalnih starih receptih. Prav tej razstavi in seveda eni izmed avtoric se lahko zahvalimo, da smo iz pozabe obudili star recept za »potanček«.

Ob letošnjem 8. februarju pa smo pripravili dvodnevno razstavo starin in ročnih del. Sobotno popoldne, ko je po dolgi zimi dan kazal pravo pomladno razpoloženje, ko sta narava in sonce vabilo v vinograde in na njive, se je na

čnejše sotočje Dušice in Mirne, kjer deluje turistična kmetija

Luka Bregar s soplesalko

Obolnar, kjer ob kresu cvetijo bele omele, kjer se bohotijo neverjetno veliki listi lapuha, kjer mir in narava nudita možnost počitka, zabave in ustvarjalni navdih, je kar primeren kraj za našo prireditev. Prireditev se je začela ob mraku s prižiganjem bakel in kresnega ognja. Kresno vzdušje pa je poudarjala tudi scena stkana z aranžmaji iz kresnic, lapuha, sončnih rož, lipe in žita. To je bila prijetna prireditev petja in plesa. Gostujoči plesalci folklorne skupine Vidovo iz Šentvida pri Stični so nam zaplesali dva spleta plesov belokranjskega in dolenskega. Protiutež folklori so s sodobnimi izraznimi plesnimi koraki dala domača dekleta iz plesne skupine Čateške črtice. Povabilu k sodelovanju na prireditvi pa se je odzval tudi mladi domačin Luka Bregar, ki pridno trenira plesne korake v plesni šoli v Novem mestu. Skupaj s svojo soplesalko z Otočca sta

zaplesala latinsko-ameriška plesa in navdušila gledalce. Z mrakom je po dolini odmevala tudi pesem. Domači pevski zbor Kres je obiskovalcem pokazal, kaj pomeni leto dni redne vadbe, priznana pevska skupina mladih trebanjskih deklet z imenom Ragle pa je s svojim nastopom predstavila, kako se je v naši deželi pelo nekaj. In na koncu prireditve še presenečenje na tisoče malih kresničk v zraku. Obiskovalci so bili zadovoljni, nastopajoči (bilo jih je okrog petdeset) in ustvarjalci prireditve pa tudi. Če ste letošnjo prireditev zamudili, tega skoraj ne bi smeli storiti naslednje leto. Upamo in želimo namreč, da nam bodo muze naklonjene, številni gledalci pa so ustvarjalcem vedno v vzpodbudo.

To priliko pa želim izkoristiti, da se zahvalim članom KUD Popotovanje Frana Levstika za dosedanje ustvarjalno delo; še posebna zahvala pa naj velja mentorjem in vodjem posameznih skupin. Kar najlepše pa se zahvaljujem tudi vsem sponzorjem in donatorjem, ki ste se odzvali na našo prošnjo za finančno pomoč.

In prav na koncu še prijazno vabilo. Če je v vas kaj ustvarjalnega nemira, storite majhen korak pridružitve se nam in skupaj bomo korakali k prijetnim, veselim in radostnim stvarim; če nas bo več, večji bodo učinki pozitivne energije in lažje bomo uresničili naše načrte in ideje.

Predsednica KUD Popotovanje
Frana Levstika Čatež
Mija Benedičič

Mešani pevski zbor KRES, ki ga vodi Valerija Rančigaj in harmonikaš Urbančič

ODMEVI NA ČLANEK »V ŠENTLOVRENCU VARNEJE«

Svetnik g. Jože Rebolj v svojem dopisu, ki ga je poslal uredništvu Glasila občanov, navaja, da so poleg spomladanskih strank in naštetih svetnikov v tem članku zaslužni za dograditev prehoda tudi drugi. Posebej poudarja, da sta si skupaj s svetnikom g. Janezom Kovačičem vsekozi prizadevala in podpirala vsako pobudo za zgraditev prehoda v Šentlovrencu. Enako si je za to prizadevala tudi njuna stranka in občinska uprava, kar je posebej poudaril predstavnik Slovenskih železnic.

Uredništvo meni, da je iz članka dovolj jasno razvidno, da je omenjeni projekt potrdil občinski svet na pobudo spomladanskih strank in naštetih svetnikov. Ne smemo pozabiti na dolgoletne in brezupešne pobude ljudi iz Šentlovrenca in okoliških vasi ter drugih uporabnikov tega prehoda, ki so dolga leta zahtevali obnovo prehoda od raznih politikov in organov na državni in lokalni ravni.

S tem uredništvo zaključuje polemiko o omenjenem članku.

UREDNIŠTVO

BAZEN NA MIRNI PRIČAKUJE KOPALCE

(nadaljevanje s 1. strani)

plačala letos, preostali del pa v naslednjem letu.

Cevovod je zgrajen tako, da bo vanj možno vgraditi turbino za hidrocentralo kapacitete cca 20kw električne energije. V naslednjih letih bo treba bazen obložiti s primernimi materiali (tla in brežine), urediti sanitarije, zgraditi recepcijo, okrepčevalnico, stolp z opazovalno ploščadjo, prostor za kamping in piknike ter ves prostor ograditi.

Res smelo zastavljen načrt (ki pa ni nov!), z nekaj dobre volje pa je tudi izvedljiv.

Občini bo po svojih zmognostih pomagala tudi KS Mirna, ki že sedaj vzdržuje bazen z najnujnejšim. Verjetno bo financirala ograjo, v

planu pa je tudi položitev asfalta od ulice Podlog do bazena in pločnik za pešce od Jamske ulice do mosta pod gradom.

Krajevna skupnost skupaj z OS Mirna pripravlja dokumentacijo za rekreacijsko sprehajalno pot od mirnskega mosta ob reki Mirni do bazena.

Bodo občinski svetniki in tisti, ki odločajo o pomembnih investicijah v občini le sprevideli, da občani, posebno še naša mladina, res nujno potrebujejo športno - rekreacijski prostor te vrste, ki pa bo lahko nudil možnosti razvoja turizma in gostinstva?

Dušan Zakrajšek

MEDNARODNI DELOVNI TABOR

»Speča Lepotica 2000«

(nadaljevanje s 1. strani)

Poljska, Grčija in Slovenija). Pomagali so dr. Marku Marinu pri sortiranju gradbenega materiala, premikanju kupov kamna za povišanje obzidja, pri gradnji arkad, urejali okoličico, odstranjevali material izpred palacija...

Da pa bi bilo njihovo delo poplačano, smo jim skušali z raznolikimi izleti prikazati ožjo in širšo okolico občine

Trebnje ter celotno Slovenijo. Ob tem pa ne smemo pozabiti druženja s študenti in

upokojskim društvom, ki so v tem času tudi obiskovali grad.

Zahvaliti pa se moramo Študentskemu klubu občine Trebnje, Kolinski z Mirne, Presadu, Gostilni Javornik, prevoznikstvu Jurglič, lokalnemu prebivalstvu za sadove z vrtov, mirnskimi tabornikom in mesarstvu Bajt za ustrezno pomoč.

Organizatorica tabora

Jana Kolenc

SKUPINA ZA SAMOPOMOČ STARIM

»SLOGA« Z MIRNE NA OBISKU MEDNARODNEGA DELOVNEGA TABORA NA MIRNSKEM GRADU

Člani skupine za samopomoč starim Sloga z Mirne, ki jo vodi Andreja Erazem s Centra za socialno delo Trebnje, smo na mirnskem gradu obiskali prostovoljce mednarodnega delovnega tabora, ki je potekal

nekaj sladkarij, s katerimi smo jim želeli izkazati pozornost. V njihovih domovinah to ni običaj ali navada. Kljub temu so nas postregli z dobrim čajem. Tako smo v nadaljevanju prijetnega pogovora lahko ugotovili, kako

Po končanem obisku smo si ogledali grad in se na delovišču fotografirali. (Foto: Janez Platiš)

od 17. julija do 7. avgusta letos. Na gradu so nas poleg prostovoljcev sprejeli še prof. Marko Marin, organizatorica tabora Jana Kolenc in vodja tabora Katja Veber, ki je v nadaljevanju predstavila delo in način življenja v taboru.

Ker je bil tokrat prof. Marko Marin v vlogi povezovalca je imela prvo besedo Katja, ki nam je povedala, da so bili prostovoljci zelo presenečeni, ko smo po lepi slovenski navadi s seboj prinesli

mladi spoznavajo, da obstaja več miselnih svetov in kako pomembno je to spoznanje za njihovo nadaljnje življenje. Ta obisk je bil za nas pomemben tudi zato, ker je bila to lepa oblika medgeneracijske in v tem primeru tudi mednarodne povezave. Poleg tega pa na ta način gojimo družabnost, medčloveško povezanost z drugimi ljudmi, obenem pa je neredko tudi lepa sprostitiv in razvedrilo.

Janez Platiš

REVIJA DEKANIJSKIH PEVSKIH ZBORČKOV

V petek, 5.5.2000, smo se v župnišču Mokronog na pobudo župnika Matjaža Križnarja zbrali predstavniki zborčkov iz Boštajna, Šentruperta, Šentjanža in Mokronoga. Skupaj smo se dogovorili za srečanje v smislu revije dekanijskih pevskih zborčkov, ki je bila letos v Mokronogu na Žalostni gori v soboto, 17. junija 2000, ob 18. uri.

Dan je bil enkraten (nepozabna nebesna modrina okrašena z belimi ovčicami in obsijana z blestečim kraljem neba, ki v svoji edinstvenosti omogoča in ureja življenje in tek časa na našem planetu).

Sonce se je že pomikalo proti zahodu, ko so zvonovi cerkve Žalostne Matere Božje naznanili šesto uro. Zaslišali so se lahki zvoki klavirske melodije, ki je pritegnila pozornost vseh navzočih in se poigrala z njihovo domišljijo.

Melodija je utihnila in nastala je tišina, ki je v prisotnih povečala napetost. Drobna deklica, ki je odigrala čudovito skladbo, je pristopila k mikrofону in nagovorila poslušalce in nastopajoče, kajti srečanje dekanijskih pevskih zborčkov na Žalostni gori se je začelo.

"To ne bo nikakršno tekmovanje, pač pa le predstavitev darov, ki bogatijo različne župnije ..." je bilo slišati v nagovoru. In kmalu smo

zaslišali otroške glasove, ki so se združevali v različne melodije in zvoke. Vsak zborček se je predstavil s kratko zgodovino in z dvema pesmima.

Prvi smo nastopili domačini, sledili so sosedje iz Šentruperta, nato otroci iz Boštajna pa iz Šentlovenca, za konec pa je nastopil mladinski pevski zbor Kresnice iz Šentjanža, ki se udejstvuje že 10 let.

Kar naenkrat so se znašli na odru vsi nastopajoči in nastal je velik zbor. Iz vseh ust se je pod nebo razlegala pesem "...Anton Martin, slovenski sin, otrok si naših hribov in

dolin. Zdaj si svetnik in priprošnjik, z nebes nam bodi varuh in vodnik..."

Vsi zborčki so za sodelovanje in v spomin prejeli posebno priznanje; ni bilo ocenjevanja petja, kajti ti zborčki niso rezultat avdicije in sprejemnih izpitov, pač pa odkrivanja talentov, veselja in povezanosti zaradi Nekoga. To pa pomeni, da je v teh zborčkih odgovornost do vaj in resnost posameznika, ki ni odvisna samo od otrok, pač pa tudi od staršev, zelo pomembna.

Zato velja vsem nastopajočim, ki si kljub vsem težavam prizadevajo za lepo petje, velika spodbuda, ki se bo, upajmo, krepila tudi s pomočjo takšnih srečanj - naslednje leto v Boštanju.

T.P.

PRAZNUJMO IN RADI SE IMEJMO!

Kot vsako leto prireja Društvo upokojencev letno srečanje.

2. julija 2000 je predsednik Janez Bukovec organiziral letošnje srečanje v podjetju Trimo.

Kmalu po drugi uri so začeli prihajati povabljeni iz bližnjih in daljnih naselij. Večinoma so jih pripeljali sorodniki ali dobri sosedje.

Lahko trdimo, da se mnogi upokojenci tudi po celo leto ne vidijo. Na skupni prireditvi pa je priložnost za obujanje spominov in prijateljstva.

Pozorno smo poslušali predsednika na otvorilnem govoru. Sporočal je o aktivnostih v našem društvu s sodelovanjem članstva, saj nas je 824 včlanjenih v tej skupnosti. Z zadovoljstvom je pojasnil udeležbo v športu, na izletih in ostalih prire-

ditvah.

Podpredsednica Ivanka Lazar je sporočila, kdo so višji člani v našem društvu, ki nam veliko pomagajo, tudi v zdravstvu.

Nato so podelili pismena priznanja posameznikom za njihovo delo v društvu. Pohvaljene so tudi upokojenke za organizacijo pletilskega krožka, ki deluje že več let. Obenem so tudi dobre pevke in ustvaril se je pevski zbor "Veselje pletilje".

Po burnem aplavzu so "Vesela pletilja" zapele svojo himno in nadaljevale z domačimi pesmimi. Nastopil je tudi ansambel Tulipan.

Po bogati pojedini je sledila prodaja srečk. Ljudje so kar zaživeli, saj srečke niso bile drage in vsaka je zadela.

Ker je pa še lepše, če se tudi zapleše, je bilo veselje na

BIL JE TO ČAS BREZ PRAVLJIC IN IGRAČ

Gospa Poldi Jevnikar je 26. junija dopolnila 91 let. Lahko bi ji rekli kar

»mladenka« pri 91. Njen obraz je razgiban, živahen, poln svetlobe, gube so se kar nekam poskrile. Njena duševna čilost je skoraj neverjetna. Prebere vse, kar ji pride pod roke; najbolj pa se poglubi v Mokronajzrja, v Glasilo občanov, Dolenjski list, Svobodno misel, v Dnevnik ... Potlej o vsem tem razmišlja, premleva; nič ne zdrsne mimo nje; marsikaj ji ni všeč; ta naš čas se ji zdi tako prazen, brez duše. Besede ji tečejo živo. Nekaj pomirjujočega veje iz njih: bogate življenjske izkušnje, odkritost, vedrina, pa tudi kritičnost. Z besedami se rada zateka v minule čase, med spomine. Preživela je tri vojne. O tem je tekla tudi beseda.

Preživeli ste tri vojne. Kakšni so vaši spomini nanje? Že sama beseda VOJNA je trda, temna, grozljiva. Beseda žalosti, bolečine, obupa.

Res je; vojna - to je praznik smrti. Prva vojna. Takrat sem bila še premajhna, da bi dojela vse gorje. Spomini pa so, spomini na pomanjkanje, na težko življenje, na lakoto. Živeli smo na sabeiščini; temu so včasih rekli »četrt zemljaka«, nekje na robu preživetja. Oče in dva strica so bili na fronti. Trepotali smo zanje. Še danes vidim prestrašene, objokane, zaskrbljene mamine oči, polne groze. V deželi je bila revščina. Zbirali so živež za vojake na fronti, doma

vrhuncu. Plesali smo, pa še kako živahno, saj smo vse skrbi in misli na bolezen pustili doma. Da bi bili še bolj živahni, je gospa Ivanka Lazar preko mikrofona pela vesele pesmi; pridružili so se ji tudi gostje. Glasba je donela daleč iz dvorane, ki je bila nabito polna nasmejanih ljudi.

Takih prireditev si še želimo. Upajmo, da bomo dočakali tudi drugo leto, verjetno bo še bolj veselo, ker bomo praznovali Abrahama. Društvo upokojencev bo slavilo svojo petdesetletnico svojega delovanja v občini Trebnje.

Srečno in vsem nasvidenje!

Članica Društva upokojencev Trebnje, Fani Mališič

pa je bilo hudo pomanjkanje. Spominjam se, kako je mama skrivala žito, meso, slanino; zakopala je v zemljo ali v listje. Še so spomini, neprijetni in boleči. Vidim svoje otekle, ožuljene noge. Za čevlje ni bilo denarja; nosila sem cikle z lesenim podplatom, usnje pa je bilo trdo in grobo. Ožulile so me do krvi. Kako težko je bilo življenje, še tale utrinek: za novo obleko ob prvem obhajilu je mama dala mernik fižola; na glavi ga je nesla v sosednjo vas, skoraj 4 km daleč. Živo imam še v spominu to oblekico: belo z modrimi pikami. Tudi spomini na šolo niso rožnati; za sabeičnike je bila vedno zadnja vrsta; to pa trdo pade v otroško srce; tega težkega občutka se ne znebiš več, kot bi ti prirasel k srcu, za vedno ostane v njem.

Tudi čas po vojni je bil težak, stiske hude. Veliko nam je pomagala teta, ki je takrat živela v Aleksandriji v Egiptu. Pošiljala nam je pakete z oblačili; med njim pa je bilo kdaj pa kdaj tudi kaj denarja. Kruha pa smo stradali. Kakšno bogastvo je bilo takrat košček kruha. Oba strica je pokosila smrt, oče pa se je vrnil s fronte. Vsak je moral poprijeti za delo. To ni bil čas pravljic, otroških igrin in igrač. Bil je čas velikega upanja, da bo nekoč bolje, lepše ...

Druga svetovna vojna. Saj ne najdem besed. Niso se še povsem pozdravile rane iz prve vojne, saj čisto se nikoli ne zacelijo, jih je že z vso grozoto zadajala druga. V ljudeh spet večni strah, pomanjkanje; kar pa je še najhuje, razdor med njimi in sovražstvo. Težki časi. Spet smo se učili živeti. Vsega je primanjkovalo. Kako smo se pehali za ta ljubi kruhek. Koliko kravajcev sem napravila, da sem lahko kdaj spekla kruh. Če ni kruha, se dan zelo vleče. Imela sem že družino; otroci niso poznali igrač in ne bonbonov. Strah se je z vso močjo naselil tudi vame. V očeh pa zaskr-

bljenost in groza. Mož in brat sta bila v vojni, mlajši brat pa na prisilnem delu v Nemčiji. Vrnili se je tak, da ga je bilo groza pogledati, zaradi vojne je izgubil um. Med to vojno sem izgubila nečaka, starega komaj dve leti in pol. Njegova mama ga je držala ob oknu v naročju, nemška krogla mu je prebila glavo. Res je groza, da vojne ne moremo preprečiti; mali človek se je ne želi.

Po vojni smo se oddahnili; počasi smo se znebili strahu. Saj je bilo veliko pomanjkanja, a vse smo prenašali s trdnim upanjem, da je pred nami drugačen čas. Vsak je delal po svojih močeh, da bi prišli do blagostanja. Tistemu, ki nekaj hoče, ni nič težko. Koliko je bilo udarniškega dela; pa odpovedi, da bi svet postavili na trden temelj. Vse se je delalo z ljubeznijo, z navdušenjem, preveval nas je občutek sprostosti. Ponekod pa se je čutil prikrit razdor med ljudmi; prijateljstvo se je marsikje ohladilo, tudi sorodstvene vezi so bile načete. Vse to pa se danes še nadaljuje, poglablja.

Doživela sem še tretjo vojno; v tej sem bila begunka. Spet se je vse ponovilo: strah in skrb, zdaj skrb za sinove, za vnuka. Kar naprej so vame pritiskali spomini na prvo in drugo vojno. Kdaj bo ljudi srečala pamet?! Z vojno se ne da reševati stvari.

Kaj vam je v življenju predstavljalo največjo vrednoto, dragocenost, ki je vam pomagala živeti?

Več stvari; vse pa se med seboj močno prepletajo. Družina, zemlja, knjiga, pesem. Še danes smo med seboj čustveno zelo povezani; trije moji fantje in njihove družine me pogosto obiskujejo. To je zelo prijeten občutek. Tudi zemlja mi je veliko pomenila, zemlja in delo na njej; kadar mi je bilo težko, sem šla na njivo. Brazde so vzele skrb in bolečino. Brez knjige pa ne bi šlo; knjiga je najlepša reč. Kot voda je. Zmeraj si utre pot. Vse življenje je bila z menoj.

Denarja zanje ni bilo, vsaj nekaj časa ne, zato sem si jih sposojala. Kasneje pa sem jih kupovala, tudi mož je rad bral. Veliko sem brala ponoči, pa tudi nedeljske popoldneve sem namenila knjigi. Prav požirala sem jih. Učila sem se iz njih, pa tudi iz narave in življenja. Zdaj berem tudi čez dan, pa tudi ponoči, če ne morem zaspati. Knjiga je na prvem mestu, razvedri me in zamoti.

Kaj je za vas sreča? Ste jo našli? Ali jo še iščete?

Sreča? Sreča je, da imam preskrbljeno starost, da nisem v breme drugim; sama si kuham; jem lahko vse; najraje pa imam sadje in meso. Sreča je, da imam veliko obiskov, ne občutim samote in dolgočasje. Sreča je, ker lahko po mili volji berem. Še vedno pa jo iščem, čakam nanjo. Da ne bi bilo toliko združarstva, razdora med ljudmi. Življenje po osamosvojitvi me je zelo razočaralo. Brezposelnost, revščina, nekateri pa živijo na veliki nogi; preveč je stranpoti, odvisnosti od mamil, družine propadajo ... Država je maceha, ne zna pravično razdeliti kruha; parlament mi ni všeč, ni pošten. V ljudeh je preveč lakote po oblasti, bogastvu, slavi. Brezmejno pa zaupam gospodu Kučanu. Njegova slika je v moji sobi na vidnem mestu. Saj pravim, nemirni, prazni časi. Da bi čas imel drugačno podobo: lepšo, svetlejšo ... To pa bi bila sreča. Rada bi jo dočakala. Ne vem, če jo bom ... Imam že 91 let.

Pa še recept za dolgo življenje?

Poštenje, skromnost, potrpežljivost, delo, telesno in duševno, pa upanje.

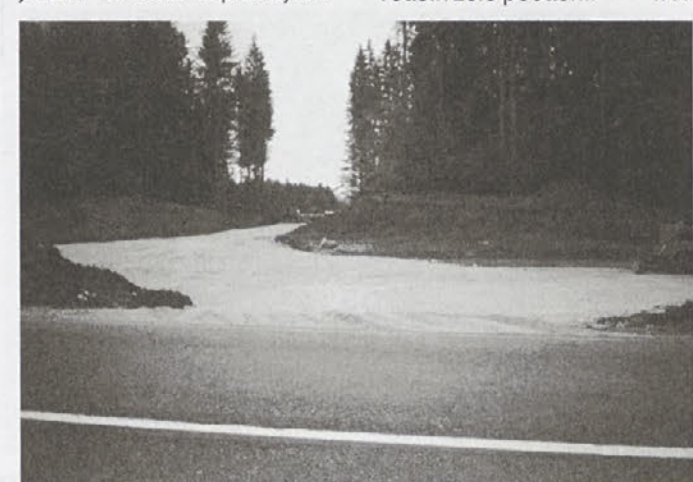
Gospa Poldi govori zavzeto, prizadeto, zdi se mi, da je kot odprta knjiga, ki razgrne pred nami bogata čustva, misli, želje, izkušnje. V mislih imam pregovor: Kar poseješ v mladosti, požanješ v starosti. Njena setev je bila zelo dobra, žetev pa bogata. Tudi za nas. Anica Zidar

NOVI PRIKLJUČEK NA HITRO CESTO?

Ob hitri cesti Ljubljana-Zagreb, vzporedno z vasjo Grm nastaja gradbišče. Avtoprevoznik Miro Kovačič, ki dnevno odpremlja na pot na desetine tovornjakov, se zaveda, da je vaška cesta proti Dol. Nemški vasi zato zelo obremenjena, prav tako pa tudi regionalna cesta preko Trebnjega. Bližina avtoceste ga je pripeljala na idejo, da bi bistveno razbremenil omejeni cesti, če bi njegovi tovornjaki lahko po krajši poti prišli na sedanjo hitro cesto. Že pred leti je začel z odkupom zemljišč, zbiranjem dokumentacije, ki pa traja in traja, njemu pa se zdi škoda zapraviti še enega leta za

čakanje ... Ko sem na Občini Trebnje vprašala strokovnega delavca, pred katerim je bil kup Kovačičeve dokumentacije, kdaj bomo Trebnjci rešeni tovornjakov, ki jih želi Kovačič odpremljati v

svet po krajši poti, mi tega ni vedel odgovoriti. »Gotovo vsa soglasja niso pozitivna, da zadeva še ni rešena,« je zvito dejal. Kaj hočemo, administrativni mlini so včasih zelo počasni. I.V.

ZAVAROVANI ŽELEZNIŠKI PREHODI

Trebanjska občina ima zaradi križišča železniških in cestnih poti številne prehode preko železnic, nekateri so ustrezno zavarovani, drugi pa morda prav tako prometni in ne dovolj pregledni - pa še nimajo ustrezne signalizacije. Ker se prav na takih kritičnih točkah dogajajo prometne nesreče z usodnimi posledicami, smo vabili vsake tovrstne pridobitve, kot je novi zavarovani prehod v Šentlovrencu. Sebastjan Šlajpah je povprašal nekaj sokrajanov, kako gledajo na to pridobitev.

BORIS NIKIČ, Šentlovrenc

»Vesel sem te pridobitve. Če me kaj moti, me le izpušne cevi tovornjakov, kadar čakam v koloni pred zaprtim prehodom. Zapornice v Šent-

lovrencu so bile vse - kakor potrebne, še zlasti za šolarje, ki med šolskim letom hitijo v bližnjo šolo. Lepo bi bilo, če bi imeli povsod tako zavarovane železniške prehode.«

DARINKA KASTELIC, Dolga Njiva pri Šentlovrencu

»Zelo sem vesela te pridobitve v Šentlovrencu, ker se vlakom bojim. Ureditev tega prehoda je bila nujna, zares zelo nujna. Ne vem pa, če je dovolj varno za otroke, ker so le polzapornice. Takšna ureditev železniškega prehoda bi bila potrebna tudi na Veliki Loki in še kje.«

FRANCKA GROŠELJ,

»Danes so vlaki tišji in hitrejši, cestni promet pa mnogo gostejši kot nekoč, zato je bila ureditev tega prehoda nujna. Ker živim v neposredni bližini prehoda, vem, da je bilo veliko situacij, ko so vozniki za las ušli nesreči, večkrat pa je tudi počilo. Tudi sama sem se aktivno zavzemala za ureditev tega prehoda, apelirala sem na različne naslove, tudi Slovenskim železnicam sem večkrat pisala. Tako bi bilo potrebno ukrepati tudi drugje, vsaj kjer je

Šentlovrenc

tako prometno.«

GORČEVI iz Šentlovrenca

»Veliko smo na cesti, zato se sedaj počutimo bolj varne. Gotovo pa je sedanja ureditev novega prehoda varnejša tudi za otroke, ker jih signal opozori na prihod vlaka. Zapornice bi bile zelo potrebne tudi na Veliki Loki.«

KATJA JARM, Šentlovrenc

»Sedaj, ko imamo v Šentlovrencu zavarovani železniški prehod, se počutim tisočkrat bolj varno. V zvezi s spuščanjem in dviganjem zapornic nimam nobenih pripomb. Tudi otroški korak je varnejši, ker jih zaustavi rdeči signal, da le ne obidejo za-

pornic. V naši občini je še več takih prehodov, kjer so bile že hude nesreče, pa še niso zavarovani. Potrebno bi jih bilo opremiti vsaj s svetlobnimi znaki ali s

polzapornicami.«

JOŽE GOLOB, Martinja vas

»Za nas, ki se vsak dan vsaj dvakrat peljemo po tej cesti, je ureditev tega prehoda v Šentlovrencu enkratna poteza. Ne vem, čigava je zemlja ob železnici, tam rastejo topoli in je bilo tudi zato še bolj nepregledno. Hvaležni smo

vsem, ki so pripomogli, da se je naša želja in potreba uresničila. Potrebno bi bilo pa še na prejšnjem delu v tej smeri, tako npr. na Veliki Loki, tudi tam je pred leti že bila smrtna žrtev.«

MARKO ŠLAJPAH, Šentlovrenc

»Ko je sin začel hoditi v 5. r. v Trebnje, smo šele zares občutili, kako nevaren je ta prehod, saj sta vsak dan hkrati prihajala vlak in šolski avtobus. Z bližnje njive smo večkrat opazovali njun prihod in se bali, če bo šofer avtobusa dovolj hiter in bo še ušel prihajajočemu vlaku. Krajani smo se za signalizacijo tega prehoda dolgo prizadevali, opozarjali, zato

smo hvalni in veseli, da je do tega prišlo. Nevaren prehod je tudi na relaciji Krtina-Kukenberg, kjer je zaradi meje in ovinka prav tako slaba preglednost.«

Krajani Mirne že desetletja negodujejo nad slabo zavarovanimi prehodi cest čez železniške tire. V Mirni in neposredni okolici jih je kar nekaj, po katerih teče dokaj gost promet, bilo pa je tudi že več težkih prometnih nezgod.

Upamo, da bodo odgovorni kaj kmalu poskrbeli za varnejše prehode.

D.Z.

Eden od takih le z Andrejevim križem zavarovanih železniških prehodov na Mirni /foto: D. Zakrajšek/

žejo. Vzklikali so: »Hvala, hvala, pridite še kdaj, bilo je nepozabno, najlepši dan v domu!« Vse to pomeni veliko. Mnogi izmed nas spregledajo pomembno dejstvo, da nas starostniki potrebujejo kot otroci mater in očeta. Zato je prav, da jim mlajši pomagamo narediti kdaj tudi srečen in vesel dan, čeprav živijo daleč od norega sveta. Ivanka Lazar

N A Š I M JUBILANTOM

Med našimi starejšimi člani društva upokojencev Trebnje je lepo število takih, ki so, ali pa bodo v letu 2000 dopolnili okroglih 80 let ali pa celo 90 let in še več. Želimo jim, da bi bil ta njihov rojstni dan ves s soncem obsijan. Naj pridejo prijatelji, četudi niso vabljeni, naj stisk roke pove, kar čuti le srce. V otroštvo naj spomin se vrne, da boste tega dne veseli.

Zakaj mora biti ravno število let, ki smo jih preživeli, tako pomembno? Telesna, duševna in socialna starost so mnogo bolj pomembne kot število let. Deset let starejši ne pomeni biti deset let šibkejši. Pomeni biti za deset let vrednejši. Za vse bi bilo dobro, če bi si zapomnili razliko med staranjem in starostjo. Pomnite: Trdno zdravje ni posebna pravica mladih! Za dobro telesno počutje - ne samo zato, da bi se izognili boleznim - se moramo naučiti, kako svoje navade prilagajati naravnim spremembam. Tako kot jemo, tako se staramo, se glasi dobro znan rek. Zato se potrudimo, da ohranjamo telesno zmogljivost čim dlje, da bomo družbi in družini s svojimi izkušnjami in zrelostjo v korist, v sebi pa dosegli notranji mir in popolno ravnovesje. Tudi zato: »Pokličite prijatelje, če jih potrebujete!«

Društvo upokojencev Trebnje

DEDIŠČINA NAŠIH KRAJEV

GORNJI MOKRONOG PRI TREBELNEM IN MOKRONOŠKA ARHEOLOŠKA POT

Nedavno je Zavod za varstvo kulturne dediščine v Novem mestu ob pomoči Inštituta za arheologijo ZRC SAZU in tehnični izvedbi Studia 5 na območju Gorenjega Mokronoga postavil štiri informativne table, ki obiskovalca okvirno seznanijo z lokacijami arheoloških najdišč, primernih za nezahteven dobre pol ure trajajoč sprehod. Table so postavljene na mestih, ki danes sama po sebi niso pretirano izpostavljene, saj so arheološke ostaline danes skrite pod debelimi sloji humusa bližnjega bukovega gozda. Skupaj z ustim izročilom, zanimivimi krajevnimi imeni in nekaterimi starimi listinami pa predstavljajo zgodovinski zapis, ki na Slovenskem nima para. Pripoved namreč teče o dveh slabo poznanih dobah, ki pa sta zelo pomembni za poznavanje slovenske zgodovine: o prehodu vlaške pozne antike v slovanski zgodnji srednji vek ter o nastanku mogočnega fevdalnega gradu s pripadajočo župnijo.

Uvodna tabla s predstavitvijo najdišč na današnjem Gorenjem Mokronogu, stoji na gozdnem parkirišču, ob cesti, ki vodi iz Mokronoga proti Trebelnem, tik preden se ta odcepi proti Zburam in vodi še naprej proti Šmarješkemu Toplicam. Tekst nas seznani s širšo okolico Gorenjega Mokronoga in kraji, ki odražajo verske predstave starih Slovanov. Po mnenju dr. A. Pleterskega predstavljajo Sveti vrh, Ragac in na skali zgrajena cerkev sv. Petra kraje, kjer so častili bogove neba, zemlje ter ognja in vode. S tem v zvezi opozarjamo tudi na odtis zlate noge na modri podlagi v zgornjem levem kotu vsake table. Ne gre za kasnejši srednjeveški grb trga v današnjem Mokronogu (Spodnjem) marveč za logotip - odtis zlate noge slovanskega "vrhovnega boga Mokronoga" na modri podlagi oz. vodi. Pleterski meni, da je bila na skali pod cerkvijo Sv. Petra nekoč vdolbina, ki jo je napolnjevala mokrota - sled boga Mokronoga, ki je ljudem nosil dež in življenje. Do druge table na Vrajskem bregu se vračamo v smeri proti Mokronogu - do Kocijanove domačije (Gornji Mokronog 5), kjer so v gozdiču cca. 20 metrov desno od glavne ceste skriti vlaški grobovi. Tu so pokopani ljudje, ki so živeli odmaknjeno trdo življenje še v času po dokončnem propadu rimskega cesarstva in začasne naselitve različnih germanskih ljudstev, dočakali so prihod Slovanov in od njih dobili ime Vlasi. Zanimivo je, da je največ pokojnikov umrlo v dobi od 30 do 40 let, medtem ko starosti 60 let ni nihče presegel. Na trdo življenje kaže tudi spoznanje, da so ženske že zarana prenašale težka bremena na glavi. Nekega moškega je že v mlajših letih mučil artritis, pojavljajo se tudi slabo naravnani zlomi. Kljukast ali orlovski nos pri dveh moških kaže na sorodstvene povezave. Na skromne razmere pa opozarjajo unikatni ali slabo kopirani bronasti uhani s košarico, ki jih bizantinski produkcijski centri poznajo v luksuzni zlati in srebrni izvedbi. Tudi njihove ogrlice so imele le

še nekaj pisanih jagod. Celo uničene predmete so le redko zavrgli. Steklena podstavka dveh zdrobljenih poznoantičnih čaš so uporabili za igračo - ropotuljico. Ljuba igrača je bila položena umrlemu detetu v naročje. Sledi jamic za kole na vrhu pobočja dajo slutiti ostanke neke preproste lesene arhitekture. Misel, da gre za skrajno preprosto cerkvico, o kateri govori izročilo, se tu ponuja kot povsem verjetna.

Do tretje informativne table bomo prispeli, če bomo pred Kocijanovo domačijo - tu vam bodo na prošnjo z veseljem ponudili kakšen kozarček, ostro zavili desno in se po stari pobočni gozdni poti spustili do kakšnih petnajst minut oddaljenega gradu Gorenji Mokronog (Obernasenfuss). Po svetu mrtvih se tu srečamo še s svetom živih. Najzgodnejši naselbinski ostanki segajo v čas zgodnje železne dobe, ko je na najvišjem delu današnjega grajskega grebena nastalo prazgodovinsko gradišče. Na severni in južni strani je še slutiti ostanke roba nasipa, na zahodni pa ga zaradi izredno strmega, skoraj prepadnega pobočja najverjetneje niti nikoli ni bilo. Vas Vlahov je po naših podatkih nastala že v 4. stoletju, a je bila v rabi še vse v konec 6. in v 7. stoletje. Naselje smemo tako povezovati z ljudmi, pokopanimi na Vrajskem bregu. Arhitektura je preprosta - lesen preplet in z ilovico zamazane stene. Nekatere zgodnejše faze so bile uničene v požaru, ne vemo pa, kako je s prenehanjem obstoja naselbine v času od 7. do 9. stoletja. Morda smemo vzrok občasne naselitve te zatišne točke iskati v nemirnih časih vpada Madžarov ob koncu 9. in v prvi polovici 10. stoletja. S tem je prostor dobil še izrazitejši obrambno vojaški pomen, ki so ga izkoristili pri postavitvi srednjeveškega donjona. Arheološko pripoved v tem času nekoliko obogatijo zgodovinski viri, katere je strokovno obdelal dr. B. Otorepec in so že v pripravi za tisk. Pod imenom Mokronog (Nazzenvozen, Nascenuuosc, Nassenefuss ...) je v najzgodnejših zgodovinskih virih pa vse tja do prve polovice 14. stoletja vedno mišljen grad - kot upravno središče in župnijo s cerkvijo Sv. Petra v današnjem Gorenjem Mokronogu. Današnji Mokronog pa se v tem času vedno imenuje trg Mokronog ali preprosto - Spodnji Mokronog. V neki listini iz 1363 se na istem mestu omenjajo "častivredni ljudje in tržani" v Spodnjem Mokronogu. Kasneje, s preselitvijo gosposke v trg, se je zaradi razlikovanja tudi ime preneslo na Mokronog. Gornji Mokronog pa je še vedno ostal fara, ki se kot fara Gorenji Mokronog precej pogosto omenja (npr. leta 1390, 1393, 1394, 1398, 1463 in še 1484). Pravice te fare so se leta 1780 prenesle k cerkvi Sv. Križa na Trebelno in se tu ohranile do današnjih dni. Upravne funkcije pa si je prisvojil trg.

/se nadaljuje/

Uroš Bavec, univ. dipl. arheolog ZNKD Novo mesto

OBISKALI SMO STAROSTNIKE

Sleherno starostno obdobje ima svoje radosti in svoje razburljiva doživljanja. Nihče od nas ni pričakoval, da bomo starostnike v domu starejših občanov v Trebnjem tako prijetno vznemirili in hkrati presenetili. Po dogovoru z gospo direktorico Ivanovo smo jim članice upokojenskega društva Trebnje v juniju pripravile prijetno popoldansko druženje v njihovi jedilnici. Prisrčen program so pripravile Vesele pletilje ob spremljavi harmonike gospe Sonje Nahtigal.

Solze radosti, stisk rok, objemi in veliko toplih besed z ubranim petjem je tistega popoldneva pahnilo v pozabo vse tegobe oskrbovancev tega doma in jim lica obarvalo v vesel nasmeh.

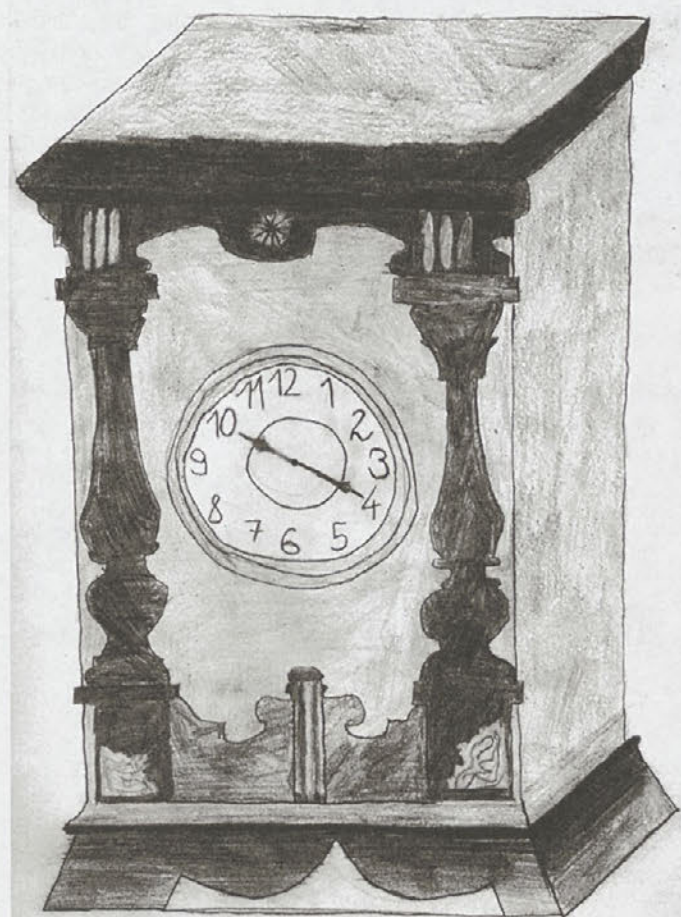
Peli so in bili zadovoljni s svojim življenjem, čeprav je mnoge bolezen priklenila na voziček, a so bili z nami in se prilagodili veselemu razpoloženju.

Darilo pekarne Trebnje - veliko pleteno srce - so ob koncu razdelile med navzoče ter jim s kozarcem soka pogasile

Vabimo vas, da sodelujete v Glasilu občanov s svojimi prispevki, vabili, obvestili, oglasi in osmrtnicami. Pišite Naš naslov: Glasilo občanov, Goliev trg 5, 8210 Trebnje

OTROŠKI KOTIČEK

Janu Gojkoviču, učencu 4. a OŠ Mirna, katerega risbo smo izbrali za objavo, bo naš sponzor Štefan Pepelnak za nagrado sliko tudi uokviril. Nagradenec se lahko oglasi v Gasilnem domu Trebnje v času od 16. do 20. ure vsak delovni dan.

ZA BISTRE GLAVE

Šahovski konj mora priti od prvega do zadnjega zaporednega večkratnika števila 6! Kot rešitev označi položaj zadnjega večkratnika (npr.:F-8).

P.S.: Za večjo zmedo je vmes nekaj »vsiljivcev«! Ne pozabi, da konj preskakuje polja v obliki črke L. Začetek (število 6) imaš obarvan.

Prilaga Darja Mohorčič, učenka OŠ Trebnje

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1	438	420	450	408	390	208	198	156	186
2	456	416	432	378	204	402	216	174	144
3	426	444	414	396	222	384	150	192	162
4	417	462	480	225	372	210	228	102	120
5	486	504	366	468	460	218	114	132	78
6	508	474	492	380	252	234	264	90	108
7	498	360	510	384	270	300	246	72	54
8	324	342	312	282	240	258	60	30	12
9	354	344	330	516	306	276	294	48	66
10	336	318	348	351	288	522	52	18	36

Zbiramo šale, rebuse..., najbolj domiselne bomo nagradili.
Uredništvo

DEKAN IVAN TOMAŽIČ

Ta mesec mineva 57 let, odkar je umrl trebanjski dekan Ivan Tomažič.

Ludvik Bizjak, doma iz Mrzle Luže, še vedno hrani izrezke iz Slovence, stare 70 let in več, ki se nanašajo na Trebnje ali širšo Dolenjsko. Tako nas je spomnil na obletnico smrti dekana Ivana Tomažiča, ki ga je silno spoštoval zaradi njegove vere, poštenja in izrednih sposobnosti na gospodarskem in kulturnem področju.

V Trebnje je Ivan Tomažič prišel l. 1929. Takoj se je lotil prenove župnišča, farne cerkve, bil pa je tudi sicer zelo priljubljen in napreden. V Trebnjem je deloval dobrih 14 let kot župnik in dekan. V Slovincu so ob njegovi smrti med drugim zapisali: »Pod njegovim predstvom je

priljubljeni odbor pred desetimi leti (1933, op. avtorja) postavil res lep in mogočen spomenik ob farni cerkvi. Posebnih zaslug si je rajni dekan stekel tudi z žilavo borbo za elektrifikacijo Trebnjega in njegove okolice, ki je bila srečno izvedena leta 1937. Kdo bi mogel naštet vse njegovo delo na prosvetnem polju, saj je bil večkratni odbornik Prosvetne zveze, dalje predsednik trebanjskega prosvetnega okrožja. Preobširno bi bilo naštevati njegove zasluge za razvoj družništva in kmetijskega gospodarstva v trebanjski dekaniji. "3. avgusta se je s kolesom vračal z Zaplaza in bil ustrelen (po pomoti, ker je bil strel namenjen takratnemu kaplanu). I.V.

OTROŠKI DODATKI - OBVESTILO

Center za socialno delo je po Zakonu o družinskih prejemkih zadolžen za vodenje postopkov in odločanje o pravici do otroškega dodatka. V skladu z navedenim zakonom se na centru za socialno delo uveljavlja tudi pravica do nadomestila za čas poročniškega dopusta, starševski dodatek za starše, ki nimajo statusa zaposlenega, pomoč za opremo novorojenca in pomoč za nego bolnega otroka. V parlamentarni razpravi je tudi nov zakon o urejanju teh pravic, ki bo predvidoma prinesel kar nekaj novosti, vendar pa bomo o izvajanju novega zakona v praksi lahko obvestili prejemnike teh pravic šele takrat, ko bo sprejet.

Sedaj velja še Zakon o družinskih prejemkih, sprejet leta 1993 in nato dopolnjen v letih 1994, 1995 in 1999. Na podlagi tega zakona smo v mesecih maju in juniju tega leta odločali o otroškem dodatku, ki ga prejema 2.625 družin s

skupaj 4.731 otroki. Med temi je 1.719 otrok, ki so starejši od 15 let in prav nim in njihovim staršem je namenjeno naše obvestilo, naj takoj, ko postanejo stari 15 let, sicer pa do konca oktobra, predložijo potrdila o šolanju. Dijakom in študentom svetujemo, da sedaj, ko bodo iskali potrdila za ureditev zdravstvenega zavarovanja, štipendije, mesečne vozovnice in podobno, hkrati pridobijo še potrdilo o šolanju za nadaljnje prejetje otroškega dodatka. To potrdilo je potrebno posredovati tukajšnjemu Centru za socialno delo. Na ta način se bomo izognili prekinitvam, ki niti za uporabnike niti za izvajalce niso prijetne.

T O R E J, R O K Z A POSREDOVANJE POTRDILO ŠOLANJU ZA PREJEMNIKE OTROŠKEGA DODATKA, KI SO STAREJŠI OD 15 LET, JE 31.10.2000!

Center za socialno delo
Trebnje

OŽIVIMO SADJARSTVO

Z namenom, da oživimo sadjarstvo na Dolenjskem, je bilo ustanovljeno Sadjarsko društvo Dolenjske, ki pokriva sedem dolenjskih občin, med njimi tudi občino Trebnje.

Društvo je nastalo iz potrebe po znanju o pridelovanju in poznavanju sadja, združevanju sadjarjev in promociji pri prodaji sadja. O tej panogi se praktično v preteklosti v kmetijski stroki vsaj v naši občini ni govorilo, še manj razvijalo in spodbujalo. Da sadje uspeva tudi v občini Trebnje, govori podatek, da imamo v katastru zabeleženih preko 500 ha sadovnjakov, to je torej toliko kot vseh vinogradov. Ni kmetije, pa tudi ne stanovanjske hiše, ki ne bi imela posajeno vsaj kakšno sadno drevo. Sadje pa občina kljub temu uvaža iz drugih predelov Slovenije in iz tujine. Stari sadovnjaki so pretežno opuščeni in zamenjavni. S projektom »Travniki nasadi« želi kmetijska svetovalna služba ohraniti in pomladiti stara drevesa, ki v letih rodnosti obilno zarodijo in dajo na tone biološko pridelanega sadja, ki ga lahko pojemo svežega ali predelanega v razne marmelade, sokove, kis ali žganja. Ta stara drevesa nimajo samo ekonomske vrednosti, temveč so pomembna tudi za sam izgled krajine. »Hiše brez drevja so kot kokoši brez perja«, je dejal priznani sadjar inž. Lomberger.

Da uspevajo tudi intenzivni nasadi jablan, hrušk, orehov in jagodičevja, govori nekaj ha teh nasadov, posajenih v

zadnjih desetih letih. In kdor se je lotil te panoge resno, se lahko pohvali tudi z donosnostjo.

Res pa je, da manjka naši generaciji znanja s tega področja. Vzgojiti drevo, ga hraniti in negovati, varovati pred škodljivci in boleznimi. Obvladati tehnologijo pridelave sadja, ga ohraniti za ožimnico kvalitetnega in svežega ter takega tudi prodati kupcu, tega se želimo naučiti od strokovnjakov. Še več, del sadja želimo predelati in ga prodati kot jabolčni kis, žganje ali v obliki posušenega sadja. Vse to je na trgu iskano, mi pa se ne znamo pripraviti k delu. Upamo, da nam bo lažje uspelo preko društva. Več nas bo, lažje se bomo organizirali. Zato vabimo v društvo vse sadjarje, ne samo tržne, tudi vrtničarje in pridelovalce vseh sadnih vrst, ljubitelje in strokovnjake.

V letošnjem letu smo s pomočjo kmetijske svetovalne službe že organizirali strokovno ekskurzijo na Štajersko. Septembra se bomo predstavili na slovenski razstavi v Brežicah. V programu imamo še izobraževalni del za sadjarje, izdelavo zloženke in oglaševanje preko medijev. Ne odlašajte. Pokličite Kmetijski zavod v Novo mesto ga. Vlasto Darovič, tel. 373 05 70 ali g. Širec Janka KSS Trebnje, tel. 460 670 in se vključite v sadjarsko društvo. S svojim delom boste koristili sebi in sadjarski panogi.

Marjan Uhan, predsednik
Sadjarskega društva Dolenjske.

SKRB ZA USTNO ZDRAVJE V OŠ OBČINE TREBNJE

Zdravje vsega telesa in tako tudi vseh njegovih organov je pogoj za kvaliteto vsakdanje življenje. Usta so pomemben del našega telesa. Zgornja in spodnja čeljust, zobovje, zobna tkiva, čeljustna sklepa in mišice obraza tvorijo v povezavi z drugimi deli našega telesa t.i. žvekalni organ.

Zdravje žvekalnega organa zelo močno vpliva na telesno in duševno počutje vsakega izmed nas. Zdravo zobovje daje obrazu lepoto in privlačnost, odraža življenjsko silo, navdaja nas s samozavestjo, vzbuja zaupanje in nam tako lahko prinaša življenjski uspeh. Dobro se počutimo med ljudmi, ki so polni veselja do življenja in dela. Lahko bi rekli, da **zdrav nasmeh** odpira mnogo vrat in rešuje mnogo problemov.

Skrb za zdravje zob in ustne votline je področje, s katerim se ukvarjam v osnovnih šolah in vrtcih. Zobozdravstvena preventiva poudarja **zdrave prehranske navade, ustno higieno-redno čiščenje zobovja, uporabo fluoridov in redno obiskovanje zobozdravnika.**

Zdravstveni dom Trebnje je leta 1996 pričel z zobozdravstveno vzgojo v vrtcih in na nižji stopnji osnovnih šol (v večjih mestih izvajajo preventivno zobozdravstveno dejavnost že več kot 20 let). Po začetnem nezaupanju in bojaznih pred dodatnimi obveznostmi je priporočen program v osnovnih šolah dobil svojo življenjsko pravico.

V posameznih razredih se dvakrat mesečno izvaja čiščenje zob z aminofluorid gelom. Uporaba fluoridov je zelo pomembna za zaščito zob, saj je dokazano, da se

pogostnost zobne gnilobe - kariesa, pri redni uporabi ustreznih preparatov zmanjša za polovico. Fluor je pri preprečevanju zobne gnilobe res učinkovit. Na pojavljanje kariesa vplivajo še dednost, vrsta prehrane in ustna higiena.

Kljub prizadevanju učiteljev, ki jim gre vsa pohvala za njihov trud pri vzpodbujanju in motiviranju učencev, se v nekaterih razredih srečujem z določenimi težavami. Pozabljanje ali pa prinašanje neuporabnih ter nehygienskih ščetk za čiščenje zob je najpogostejša ovira, ki preprečuje uspešnejše delo. Za najustreznejšo rešitev problema se je izkazal s strani šole organiziran nakup kvalitetnih in cenovno ugodnih ščetk ter njihovo hranjenje v šoli. Upam, da je za starše cena ščetk v primerjavi s koristmi, ki jih prinaša redno želenje s fluoridi, več kot sprejemljiva.

V osnovnih šolah (od 1. do 4. razreda) smo uvedli interna tekmovanja v akciji **čisti zobje-zdravi zobje**. Tekmovanje poteka enkrat mesečno po posameznih razredih. Na koncu šolskega leta najboljšim podelimo priznanja in skromne nagrade. Zainteresirani smo, da bi se v bodoče vključili potencialni sponzorji z denarnimi sredstvi za nakup nagrad, ki bi še bolj motivirale učence v skrbi za zdrave zobe in za pozitiven odnos do lastnega zdravja. Starši, vzgojitelji, učitelji in zdravstveni delavci bomo le s skupnimi močmi in dobrim sodelovanjem dosegli, da bodo naši otroci srečni in zdravi.

Preventivna sestra
Bernarda Sever
Zdravstveni dom Trebnje

Socialdemokratska stranka Slovenije
prireja

FESTIVAL SDS,

ki bo v **NEDELJO, 3. septembra 2000.**

s pričetkom ob 13.00.

na stadionu Rugby kluba v Ribnici.

Festival se bo pričel s krajšim kulturnim programom.

Slavnostni govornik predsednik SDS, Janez Janša.

Popoldne bomo ob obilici dobre hrane in pijače nadaljevali z družabnimi igrami za otroke in odrasle, za glasbeni program pa bodo poskrbeli

ČUKI, VESELE ŠTAJERKE in MARTA ZORE.

Viljudno vabljeni!

P.S. V dopoldanskih urah bo v mestu potekal tudi tradicionalni Ribniški sejem suhe robe.

V OSRČJU SAVINJSKIH ALP- PO POTEH JOHANNESA FRISCHAUF

Redni mesečni pohod, ki ga organizira Planinsko društvo Treb-

čnogorske gore. Sodeloval je s slovenskimi planinci in zavračal germanizatorska

nje, smo v juliju namenili Savinjskim Alpam in sicer po standardni poti iz Logarske doline do Frischaufovega doma na Okrešlju in naprej na Brano ter Kamniško sedlo.

Ti kraji so se resnično vtisnili v srce znanemu raziskovalcu dr. Johannesu Frischaufu (1837-1924). Bil je matematik in avstrijski alpinist, častilec lepote tega gorstva in obenem velik humanist ter prijatelj Slovencev. Sistematično je opisoval slovenske Alpe, zlasti Savinjske, pa tudi hrvaške in

prizadevanja nemške planinske organizacije. Skrbel je za postavljanje planinskih koč v Savinjskih Alpah; na Korošici, Okrešlju in nad Suhim dolom.

Tudi našo skupino 23 pohodnikov je že takoj na začetku prevzel veliki skalni skok, "Prag" po imenu, preko katerega kot srebrni trak pada veličastni slap Rinka 80 m globoko. Šumenje slapa in mavrica, ki se pojavi, ko posije sonce na ta rosi prtlj, nas še posebej impresionira z "Orlovega gnezda"; raz-

gledne točke v živi skali, ki resnično zasluži to ime. S tega impozantnega mesta z "orlovskim pogledom" lahko opazujemo vso to lepoto, zlasti pa severna pobočja Jermanovih vrat (Kamniškega sedla), severno steno Planjave, Brane itd.

Mimo izvira Savinje smo kmalu prispeli do Frischaufovega doma, kjer smo se razdelili v dve skupini. Ena se je povzpela na Tursko goro po znamenitem žlebu. Mračen Turski žleb je med najbolj zanimivimi pojavi v gorstvu. To je globoka in ozka zajeda med navpičnimi skalami Turske gore in Male Rinke, kjer je s pomočjo vrvi in klinov speljana ena najlepših poti v Grintovcih. Pot je zelo strma in v pozno poletje prekrita s snegom. Tudi to je poleg tiste preko Boštjance na Kamniško sedlo začrtal Johannes Frischauf z zvestimi in nepogrešljivimi domačini.

Druga skupina planincev pa se je povzpela na Brano direktno od Frischaufovega doma. Posebej je treba omeniti, da je Brana ena najbolj obiskanih gora v Kamniških Alpah in izredna razgledna točka.

Naš gorski cilj je bila seveda koča na Kamniškem sedlu, kamor sta obe skupini srečno prispeli. Ob povratku v Kamniško Bistrico nas je doletela skoraj snežna nevihta, kar je tudi posebno doživetje v vročih julijskih dneh, razgretim glavam planincev pa prijetno olajšanje.

Vse ljubitelje planin pa vabimo 26. in 27. avgusta na lepo dvodnevno planinsko turo preko Komne in Krnskega jezera na Krn.

Janez Osolnik

MARTINOVO PREMAGOVANJE DONAVE

Trebanjec Martin Strel, znani maratonec, ki je premagal že nekaj slovenskih rek (Krko, Kolpo, Muro, Ljubljanico), poznajo ga tudi drugod po Evropi, te dni premaga še zadnje

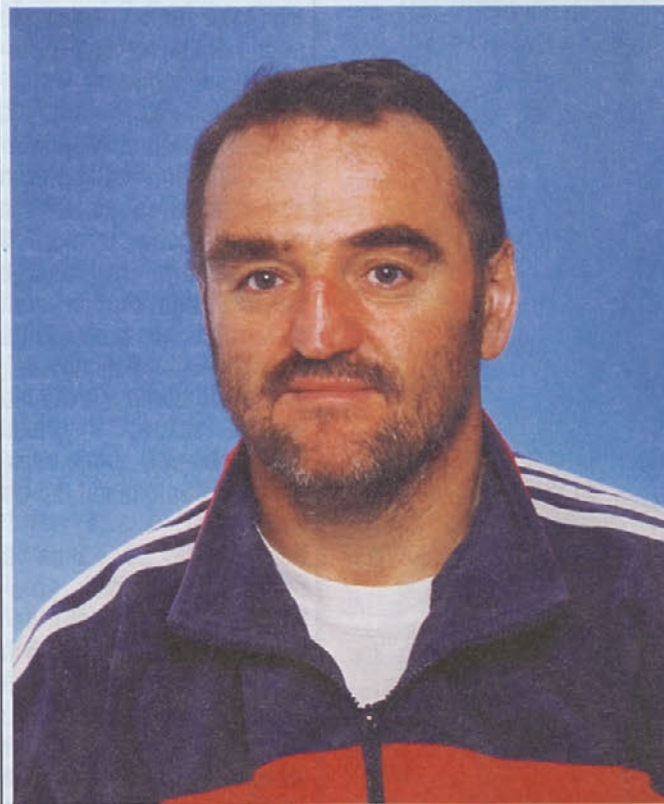
ker ga najbolje pozna, saj sta veliko skupaj trenirala. Spremlja ga v kajaku, mu podaja pijačo, hrano, išče najbolj varno in najhitrejšo vodno pot, preračunava hitrost in preplavane kilometre, predvsem

metrov širok kanjon, v sami ožini pa reka doseže globino 80 metrov ... Sedanje etape ga vodijo do romunski-bolgarski meji, kjer je reka mirnejša, manj nevarna, temperatura okoli 20 stopinj Celzija, zato pa zahteva več plavalčevega truda, da jo premaga.

Martin Strel plava za mir, prijateljstvo in čiste vode.

»Ni naključje, da s tem motom plava po Donavi, evropskem veletoku, ki povezuje deset držav in še več narodov,« je zapisala Agencija S 2000 d.o.o., Celje, ki Martina Strela spremlja na njegovem, predvidoma 61 dni trajajočem prebijanju preko tokov mogočne reke Donave. Omenjena agencija je izdala katalog Donava 2000 v treh jezikih, kjer najdemo natančen zapis posameznih etap, z datumsko navedbo za posamezne etape, dolžino km in zanimivostmi, hkrati pa ta agencija vsakodnevno poroča o Strelovo plavanju na internetu pod oznako <http://www.danube2000.com>. Zaenkrat ima naš maratonec 3 dni prednosti, če jo bo uspel obdržati, bo prispel na cilj že 20. avgusta, 24., ko je predviden zaključek maratona, pa se bo verjetno že vrnil v Trebnje. Glede na to, da je bil na vseh dosedanjih etapah deležen toplega sprejema in pozornosti, pričakujemo, da se bo to zgodilo tudi v domačem kraju.

Višček

desetine 2860 kilometrov dolge Donave.

Maratonca Martina spremlja na njegovi poti njegov sin Borut, ki se je odpravil za očetom kasneje, ker se je konec junija (Strel je začel plavati 25.6., na dan slovenske državnosti) potil ob maturitetnih nalogah. Ko pa je maturo »spravil pod streho«, je krenil za očetom,

pa mu je v oporo. Skupaj s sinom in z ostalimi člani posadke je Martin premagal številne ovire: nizke temperature vode (v Nemčiji je imela voda od 10 stopinj C); elektrarne, ki jih je bilo treba obhoditi po rečnem bregu, včasih po blatu in močvirju; sotesko Đerdap, kjer se prej ponekod že nekaj kilometrov široka reka stisne v 150

Vir: Katalog Donau 2000, Agencija AS 2000 d.o.o. Celje

DEJAVNI SKAVTI

Skavti na predstavitvi v Mali vasi /foto: M. Kapus/

Zadnji, počitniški meseci so navadno v znamenju mnogih izletov in raznih drugih prireditev. Nekaj teh smo pripravili tudi skavti. Skavtska skupina Friderika Barage je tedenska srečanja za letošnje leto sklenila z izletom zadnje nedelje v maju, ki so se ga udeležili skavti s svojimi domačimi. Odšli smo k šmarnicam v "naravno

katedralo" v Lurd pri Šentjerneju ter se kasneje odpravili še na potep po okolici Šentjerneja in Pleterja. V juniju je bil osrednji dogodek skavtska maša pri Janezu Krstniku na Brezi in po njej kresovanje. Na tem mestu bi se rada zahvalila vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali; za pomoč pri pripravi in prevozu drv, za pripravljeno pijačo in pecivo.

Maja Sušin

Zahvala velja tudi vsem tistim, ki ste ta večer preživeli v naši družbi, predvsem pa vaščanom Breze, saj že nekaj let pri vas pripravljamo zdaj že tradicionalno kresovanje.

Prvi dan v juliju se nas je nekaj udeležilo pohoda po Baragovi poti. V Mali vasi smo za vse pohodnike pripravili krajšo predstavitev našega delovanja (na sliki). Postavili smo majhen tabor s šotori, jamborom, ognji ter vso ostalo skavtsko opremo. Voditeljica skavtske skupine je povedala nekaj več o skavtstvu na splošno, v Sloveniji in seveda v domačem kraju. Utrip skavtskega življenja smo prikazali še s pesmijo, ki nas spremlja tudi sedaj, v času "pravih" poletnih taborov ob Cerkniškem jezeru, na Vinici in še kje, s katerih smo se vrnili ali pa se šele odpravljamo. Lep počitniški pozdrav do naslednjč.

Glej, naš direktor je že cel mesec na morju, kaj pa midva?